

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ด. ๒๒)

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๖๘๔/๒๕๕๔
คดีหมายเลขแดงที่ ๖๘๔/๒๕๕๔

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒๙ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๘

ระหว่าง { นายรัชชัย เขียวขจี

ผู้ฟ้องคดี

เทศบาลเมืองปู่เจ้าสมิงพราย (เทศบาลตำบลสำโรงใต้ เดิม) ที่ ๑

บริษัท เอส เอ็ม ที พัฒนาการช่าง จำกัด ที่ ๒

ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองอันเกิดจากการละเลย
ต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ (อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ ๙๕๒/๒๕๕๑
หมายเลขแดงที่ ๙๖๔/๒๕๕๔ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง) ซึ่งเป็นคดีที่รับโอน
มาจากศาลจังหวัดสมุทรปราการ ตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาด
อำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. ๒๕๔๒

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีฐานะเป็นนิติบุคคลตามพระราชบัญญัติ
เทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ได้ทำสัญญาว่าจ้างให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นนิติบุคคลประเภท
บริษัทจำกัด ให้ทำการก่อสร้างท่อระบายน้ำภายในเขตของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่ด้วยความจงใจ
หรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้รับจ้าง ได้ทำการเปิดฝาท่อ

/ระบายน้ำ...

ระบายน้ำคอนกรีตและนำฝาท่อระบายน้ำดังกล่าววางไว้บนถนนซอยวัดสำโรงเหนือ เพื่อซ่อมแซม เนื่องจากการแตกชำรุด โดยไม่มีการติดตั้งสัญญาณไฟหรือสัญญาณเตือนภัย ให้แก่ประชาชนที่สัญจรไปมาในเวลากลางคืนทราบ อีกทั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งมีหน้าที่ ตามกฎหมายในการจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบกและทางน้ำ รวมทั้งท่อระบายน้ำ เพื่อประโยชน์ของประชาชน และมีหน้าที่ควบคุมดูแลการปฏิบัติงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แต่ไม่ทำการควบคุมดูแลให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จัดทำสัญญาณไฟหรือสัญญาณเตือนภัย และละเลยไม่ดูแลตรวจสอบความเรียบร้อยของไฟฟ้าสายทางข้างถนนในบริเวณดังกล่าว ให้มีแสงสว่างเพียงพอและปลอดภัยในการจราจรสัญจรไปมา ทำให้ผู้ฟ้องคดีซึ่งขับขี่ รถจักรยานยนต์มาในเวลากลางคืนด้วยความเร็วปกติ ไม่สามารถมองเห็นฝาท่อระบายน้ำ คอนกรีตที่วางกีดขวางทางจราจรบนถนนซอยวัดสำโรงเหนือ ซึ่งเป็นซอยแคบและ อยู่ในบริเวณทางโค้งได้ เป็นเหตุให้รถจักรยานยนต์ที่ผู้ฟ้องคดีขับขี่มาชนกระแทกกับ ฝาท่อระบายน้ำคอนกรีตที่เปิดทิ้งไว้อย่างแรง โปะหน้าและศีรษะของผู้ฟ้องคดีกระแทกกับพื้นถนน และฝาท่อระบายน้ำคอนกรีตดังกล่าวจนหมดสติ ได้รับบาดเจ็บสาหัสที่ศีรษะและสมอง กระดูกขากรรไกรหักต้องเข้ารับการรักษายาบาลในห้อง ไอซียู ของโรงพยาบาล อันเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจึงต้องร่วมกันรับผิดชอบใช้ ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการกระทำละเมิดแก่ผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้ ผู้ฟ้องคดีได้เสียค่าใช้จ่ายจาก การถูกกระทำละเมิด ดังนี้ (๑) ค่าใช้จ่ายในการรักษายาบาลที่โรงพยาบาลชัยปราการและ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ รวมเป็นเงินทั้งสิ้นจำนวน ๑๗๐,๐๓๔ บาท (๒) ค่าจ้างพยาบาลพิเศษ เฝ้าไข้เป็นเงินวันละ ๑,๕๐๐ บาท ค่ายานพาหนะวันละ ๓๐๐ บาท และค่าอาหารของญาติ ที่มาดูแลระหว่างที่ผู้ฟ้องคดีเข้ารักษาตัวที่โรงพยาบาล จำนวน ๓ ครั้ง ระยะเวลาประมาณ ๓ เดือน โดยขอเรียกร้องค่าเสียหายในส่วนนี้จำนวน ๘๕,๐๐๐ บาท (๓) ค่าทันตกรรม ประกอบด้วย ค่าถอนฟัน อุดฟัน จัดฟัน รักษาโรคฟัน ใส่ฟันปลอม ที่โรงพยาบาลธนบุรี ๒ ตั้งแต่เดือนมีนาคม ๒๕๕๐ ถึงเดือนกันยายน ๒๕๕๐ จำนวน ๑๔ ครั้ง เป็นเงินจำนวน ๙๐,๓๓๒ บาท (๔) ขณะผู้ฟ้องคดีประสบอุบัติเหตุ ผู้ฟ้องคดีทำงานในตำแหน่งผู้จัดการ ส่วนโรงงานของบริษัท เกรียงไกรสตีลเซ็นเตอร์ จำกัด ได้รับเงินเดือน เดือนละ ๓๐,๐๐๐ บาท จึงขอค่าขาดประโยชน์ทำมาหาได้ระหว่างเจ็บป่วย ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๙ ถึงเดือน กันยายน ๒๕๕๐ เป็นเวลา ๑๑ เดือน เป็นเงินจำนวน ๓๓๐,๐๐๐ บาท (๕) ค่าเสียความสามารถ ในการประกอบกิจการในอนาคต เป็นเวลา ๔ ปี ปีละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินจำนวน

/๔๐๐,๐๐๐ บาท...

๔๐๐,๐๐๐ บาท (๖) ค่าทนทุกข์ทรมานจากการผ่าตัดสมองและการศัลยกรรมใบหน้า มีอาการทางประสาท เป็นโรคนอนไม่หลับ สูญเสียความสามารถในการรับรู้กลิ่น รวมทั้งเสื่อมสมรรถภาพทางเพศ อันเป็นผลจากการกระทำละเมิดของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง จึงขอคิดค่าเสียหายแก่ร่างกายและอนามัย เป็นเงินจำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท และ (๗) ค่ารักษาพยาบาล ต่อเนื่องในอนาคต เป็นเงินจำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท คิดเป็นเงินทั้งสิ้นจำนวน ๑,๗๗๕,๓๖๖ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี จากต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๔๔ ซึ่งเป็นวันทำละเมิด จนถึงวันฟ้องเป็นเวลา ๓๖๒ วัน เป็นเงินจำนวน ๑๓๒,๐๕๘ บาท รวมเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๑,๙๐๗,๔๒๔ บาท และดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๑,๗๗๕,๓๖๖ บาท นับตั้งแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมายื่นฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองร่วมกันหรือแทนกัน ชำระเงินจำนวน ๑,๙๐๗,๔๒๔ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๑,๗๗๕,๓๖๖ บาท นับแต่วันถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ และให้ชำระเงินค่าธรรมเนียมศาลและค่าทนายความแทนผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีฐานะเป็นนิติบุคคลตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ จัดตั้งขึ้นตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งเทศบาลตำบลลำโพงได้ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ว่าจ้างให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทำการก่อสร้างท่อระบายน้ำ ถนนเทศบาลลำโพงใต้ ๘ ซอยวัดลำโพงเหนือ ตัดกับถนนปู่เจ้าสมิงพรายไปสู่โครงการที่วัดลำโพงเหนือ บริเวณคลองมหาวงษ์ ตำบลลำโพงใต้ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๔๐/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๔๘ มีระยะเวลาเริ่มต้นทำงานในวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๔๘ และทำงานให้แล้วเสร็จสมบูรณ์ภายในวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ โดยมีเงื่อนไขให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต้องรับผิดชอบในความชำรุดบกพร่องของงานภายใน ๒ ปี นับแต่วันที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับมอบงาน โดยผู้ฟ้องคดีประสบอุบัติเหตุบริเวณซอยวัดลำโพงเหนือ ซึ่งอยู่ระหว่างการดำเนินการซ่อมแซมฝาท่อระบายน้ำที่แตกชำรุดตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือบอกกล่าว ทั้งนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้เข้าครอบครองพื้นที่เพื่อซ่อมแซมฝาท่อระบายน้ำแล้ว และมีหน้าที่จัดวางสัญญาณด้วยการวางป้ายและติดตั้งสัญญาณไฟให้ผู้สัญจรไปมาในบริเวณดังกล่าวสังเกตเห็นได้ในระยะห่างพอสมควร ที่จะขับยานพาหนะหลบหลีก

/ไม่ให้...

ไม่ให้ชนกับฝ่าเท้าระบายน้ำคอนกรีตหรือตกเท้าระบายน้ำ จากข้อเท็จจริงข้างต้น แสดงให้เห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ใช้ความระมัดระวังในการดูแลและบำรุงรักษาทางสาธารณะประโยชน์ให้อยู่ในสภาพที่ดี โดยได้กวดขันให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทำการซ่อมแซมฝ่าเท้าระบายน้ำคอนกรีตที่ชำรุด และยังได้ควบคุมให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ติดตั้งสัญญาณเตือนว่ามีการซ่อมแซมฝ่าเท้าระบายน้ำที่ชำรุดให้ผู้สัญจรไปมาบนถนนดังกล่าวสามารถสังเกตเห็นได้ในระยะไกล แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยอมรับว่าไม่อาจจะเฝ้าติดตามการซ่อมแซมฝ่าเท้าระบายน้ำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ตลอดเวลา เพื่อที่จะให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดำเนินการวางป้ายและสัญญาณเตือนว่ามีการซ่อมแซมทางและจัดวางฝ่าเท้าระบายน้ำคอนกรีตไม่ให้กีดขวางทางจราจร การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องเฝ้าจับตามองการซ่อมแซมฝ่าเท้าระบายน้ำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตลอดเวลาโดยไม่ต้องทำกิจการอย่างอื่นเป็นการใช้ความระมัดระวังอย่างเหลือวิสัยที่วิญญูชนจะพึงกระทำได้ เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีภาระหน้าที่ตามกฎหมายเป็นจำนวนมาก การไม่วางป้ายเตือนและสัญญาณไฟเตือนว่ามีการซ่อมแซมเท้าระบายน้ำนั้น จึงเป็นความประมาทเลินเล่อของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยแท้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่มีส่วนประมาทด้วยแต่อย่างใด โดยขณะเกิดเหตุบริเวณซอยวัดสำโรงเหนือมีไฟฟ้าสายทางส่องสว่าง และเป็นคืนที่มีพระจันทร์ส่องสว่างสามารถมองเห็นทางข้างหน้าในระยะเกือบ ๒๐ เมตร อีกทั้งยังมีไฟส่องสว่างของรถจักรยานยนต์ของผู้ฟ้องคดีที่นายสาธิตไปข้างหน้าได้ไกลเกือบ ๒๐ เมตรเช่นกัน ลักษณะของซอยที่เกิดเหตุเป็นซอยแคบและมีทางโค้งอย่างไรงั้น เป็นเรื่องที่ผู้ฟ้องคดีซึ่งใช้เส้นทางเกิดเหตุสัญจรไปมาเป็นประจำย่อมทราบดีอยู่แล้วว่าผิวจราจรบริเวณใดมีการซ่อมแซมฝ่าเท้าระบายน้ำอยู่ หากผู้ฟ้องคดีได้ใช้ความระมัดระวังในการขับขี่รถจักรยานยนต์คันหมายเลขทะเบียน ยวธ ๕๔๙ กรุงเทพมหานคร ด้วยความเร็วต่ำไม่สูงเกินสมควร ผู้ฟ้องคดีก็จะสามารถขับขี่รถจักรยานยนต์หลบหลีกฝ่าเท้าระบายน้ำหรือสามารถหยุดรถได้โดยไม่ชนฝ่าเท้าระบายน้ำ ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีขับขี่รถจักรยานยนต์ชนฝ่าเท้าระบายน้ำจนได้รับบาดเจ็บสาหัส จึงมิได้เกิดจากความประมาทเลินเล่อของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่เกิดจากความประมาทเลินเล่อของผู้ฟ้องคดีเองที่ขับขี่รถจักรยานยนต์ด้วยความเร็วสูงเกินสมควร เมื่อถึงที่เกิดเหตุ จึงไม่สามารถห้ามล้อเพื่อชะลอความเร็วหรือหยุดรถไม่ให้ชนฝ่าเท้าระบายน้ำ กรณีจึงเป็นความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้ฟ้องคดีแต่ฝ่ายเดียว ผู้ฟ้องคดีย่อมไม่มีสิทธิเรียกร้องให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายตามฟ้อง

สำหรับ...

สำหรับค่าเสียหายตามฟ้องที่ผู้ฟ้องคดีเรียกร้องนั้น ผู้ฟ้องคดีไม่มีสิทธิเรียกร้อง เนื่องจากความเสียหายดังกล่าวเกิดจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้ฟ้องคดี และสูงเกินกว่าความเป็นจริง กล่าวคือ (๑) ค่ารักษาพยาบาลในโรงพยาบาลชัยปราการและโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ล้วนแล้วแต่เป็นค่าใช้จ่ายอุปกรณ์ที่เกินความจำเป็น โดยเฉพาะค่าศัลยกรรมใบหน้าเป็นเรื่องที่ผู้ฟ้องคดีประสงค์จะทำนอกเหนือจากการรักษาอาการบาดเจ็บที่เกิดจากอุบัติเหตุ ค่ารักษารากฟัน ถอนฟัน อุดฟัน เป็นการรักษาโรคที่ผู้ฟ้องคดีมีอยู่ก่อนจะประสบอุบัติเหตุ ทั้งยังเป็นการรักษาในโรงพยาบาลธนบุรี ๒ ซึ่งเป็นโรงพยาบาลเอกชนที่มีค่ารักษาพยาบาลแพงกว่าปกติทั่วไป ค่าเสียหายในส่วนนี้ หากจะมีก็ไม่เกินจำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท (๒) ค่าจ้างพยาบาลพิเศษวันละ ๑,๕๐๐ บาท ค่ายานพาหนะวันละ ๓๐๐ บาท และค่าอาหารของญาติที่มาเฝ้าไข้ นั้น อาการบาดเจ็บของผู้ฟ้องคดีไม่ได้รุนแรงจนถึงกับต้องได้รับการดูแลเป็นพิเศษแต่อย่างใด การที่ผู้ฟ้องคดีจ้างพยาบาลพิเศษเป็นเรื่องที่ผู้ฟ้องคดีต้องการความสะดวกสบายมากกว่าการรักษาพยาบาลตามปกติของผู้ฟ้องคดีเอง ทั้งยังเป็นอัตราที่สูงเกินปกติ เพราะอัตราค่าจ้างพยาบาลพิเศษโดยทั่วไปมีราคาไม่สูงเกินกว่าวันละ ๕๐๐ บาท ค่ายานพาหนะในการเดินทางจากบ้านพักอาศัยของผู้ฟ้องคดีมายังโรงพยาบาลที่รับการรักษาพยาบาลมีระยะทางไกล ค่ายานพาหนะไม่เกิน ๑๕๐ บาท ระยะเวลาการรักษาพยาบาลไม่เกินครึ่งเดือน ค่าเสียหายในส่วนนี้ หากมี ก็ไม่เกินจำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท (๓) ค่าเสียหายในการรักษารากฟัน ถอนฟัน อุดฟัน ขากรรไกรหัก ริมฝีปากด้านซ้ายฉีกนั้น ค่าเสียหายในส่วนนี้ซ้ำซ้อนกับค่าจัดทำศัลยกรรมใบหน้า และเป็นโรคที่ผู้ฟ้องคดีมีอยู่ก่อนเกิดอุบัติเหตุอยู่แล้ว โดยผู้ฟ้องคดีฉวยโอกาสคิดค่าเสียหายรวมกับค่ารักษาพยาบาลจากอุบัติเหตุครั้งนี้ (๔) ค่าขาดประโยชน์ในอัตราเดือนละ ๓๐,๐๐๐ บาท นั้น ระหว่างที่ผู้ฟ้องคดีพักรักษาตัว ผู้ฟ้องคดียังคงได้รับค่าจ้างจากนายจ้าง อีกทั้งระยะเวลา ๑๑ เดือน เป็นระยะเวลาการรักษาที่นานเกินจริง ซึ่งระยะเวลาที่ผู้ฟ้องคดีพักรักษาตัวจากอาการบาดเจ็บจนเป็นปกติไม่เกิน ๒ เดือน และระหว่างเวลาดังกล่าว นายจ้างยังคงจ่ายค่าจ้างให้แก่ผู้ฟ้องคดี การที่ผู้ฟ้องคดีหยุดพักรักษาตัวเป็นเวลาถึง ๑๑ เดือน เป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีฉวยโอกาสพักผ่อนเกินจริง ค่าเสียหายในส่วนนี้ หากมี ก็ไม่เกินจำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท (๕) ค่าขาดความสามารถในการประกอบกิจการนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าได้รับความกระทบกระเทือนรุนแรง ฐานกะโหลกแตก ทำให้ไขสันหลังระดับที่ ๕ ระดับที่ ๖ และระดับที่ ๗ อ่อนแรง เป็นเหตุให้มือสองข้างอ่อนแรง กำมือไม่ได้และขาอ่อนแรง อาการเจ็บป่วยดังกล่าว

/ไม่ได้เป็น...

ไม่ได้เป็นผลโดยตรงจากการที่ผู้ฟ้องคดีประมาท จนเป็นเหตุให้ได้รับบาดเจ็บในคดีนี้ แต่เป็นอาการป่วยที่ผู้ฟ้องคดีมีอยู่ก่อนแล้ว ปัจจุบันมือและขาของผู้ฟ้องคดีสามารถใช้งานได้ สามารถทำงานได้พอสมควร ประสิทธิภาพการทำงานของผู้ฟ้องคดีมิได้ลดลงจนผิดปกติ เพราะหากผู้ฟ้องคดีไม่มีประสิทธิภาพในการทำงาน นายจ้างคงไม่จ้างผู้ฟ้องคดีทำงานอีกต่อไป ค่าเสียหายในส่วนนี้ หากมี ก็ไม่เกิน ๑ ปี ซึ่งไม่เกินจำนวน ๖๐,๐๐๐ บาท (๖) ค่าเสียหายต่อร่างกายและอนามัยของผู้ฟ้องคดีนั้น อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นเป็นความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้ฟ้องคดีเอง การเจ็บปวดทรมานทุกข์ทรมานเป็นเรื่องราวบเคราะห์ของผู้ฟ้องคดี อาการเจ็บปวดทรมานทุกข์ทรมานตามอ้างไม่ใช่สาเหตุโดยตรงจากการขับซี้รถจักรยานยนต์ชนฝ่าท่อระบายน้ำ และไม่ปรากฏชัดแก่บุคคลอื่นได้รับรู้ถึงอาการเป็นหมันของผู้ฟ้องคดี การไม่รู้สัมผัสทางกลืนหรือรับประทานอาหารให้อร่อยเหมือนคนทั่วไปเป็นเพียงอารมณ์มิใช่อาการเจ็บป่วยแต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดีจึงมิได้รับความเสียหายแต่อย่างใด เป็นเพียงอารมณ์ความรู้สึกของผู้ฟ้องคดี ค่าเสียหายในส่วนนี้ หากมี ก็ไม่เกินจำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท (๗) ค่ารักษาพยาบาลต่อเนื่องนั้น อาการบาดเจ็บของผู้ฟ้องคดีสามารถรักษาให้หายขาดได้โดยไม่จำเป็นต้องทำการรักษาต่อเนื่องแต่อย่างใด อีกทั้ง โรงพยาบาลที่ผู้ฟ้องคดีเข้ารับการรักษาคือโรงพยาบาลเอกชน ซึ่งมีค่ารักษาพยาบาลสูงมาก การรักษาพยาบาลของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวจึงเกินกว่าความจำเป็น เพราะอาการบาดเจ็บของผู้ฟ้องคดีหายขาดแล้ว ค่าเสียหายในส่วนนี้ หากจะมี ก็ไม่เกินจำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท ดังนั้น ค่าเสียหายของผู้ฟ้องคดี หากมี ก็ไม่เกินจำนวน ๓๙๐,๐๐๐ บาท ขอให้ศาลปกครองพิพากษายกฟ้อง

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ทำคำให้การโดยไม่แจ้งเหตุขัดข้อง หรือขอขยายระยะเวลาดำเนินการดังกล่าว

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยอมรับโดยชัดแจ้งว่าได้ว่าจ้างให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ก่อสร้างท่อระบายน้ำ ถนนเทศบาลลำโรงใต้ ๘ ซอยวัดลำโรงเหนือ ตัดกับถนนปู่เจ้าสมิงพราย ซึ่งแม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะว่าจ้างให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดำเนินการก่อสร้าง แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยังคงมีหน้าที่ที่ต้องตรวจงานเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามมาตรา ๕๐ (๒) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหน้าที่จะต้องควบคุมดูแลทั้งการก่อสร้างและควบคุมให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จัดทำไฟสัญญาณจราจรเตือน รวมทั้งทำเครื่องหมายและสัญญาณเตือนล่วงหน้าเพื่อป้องกันอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้น นอกจากนี้ ยังมีหน้าที่ดูแลบำรุงรักษาไฟฟ้ารายทาง

/ตามถนน...

ตามถนนให้มีแสงสว่างเพียงพอแก่การสัญจรไปมาเพื่อความปลอดภัยของประชาชน แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในคืนเกิดเหตุนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มิได้ควบคุมดูแลตรวจสอบ ไฟฟ้ารายทาง ทำให้ในซอยเกิดเหตุไฟฟ้าดับ จึงไม่มีแสงสว่างเพียงพอในการสัญจรไปมา อีกทั้งที่เกิดเหตุเป็นทางโค้ง ทำให้ไม่สามารถมองเห็นทางข้างหน้าว่ามีสิ่งกีดขวางทางจราจรหรือไม่ อีกทั้งผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองมิได้มีการติดตั้งสัญญาณไฟเตือนให้เห็นว่า มีการซ่อมแซมถนน ดังปรากฏตามรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดีและภาพถ่ายบริเวณที่เกิดเหตุที่ญาติของผู้ฟ้องคดีได้บันทึกไว้ในขณะคืนวันเกิดเหตุและในเช้าของวันรุ่งขึ้น เห็นได้ชัดเจนว่าหลอดไฟฟ้ารายทางดับและไม่ได้รับการซ่อมแซม จึงทำให้ในคืนดังกล่าว ในซอยที่เกิดเหตุมืดมาก แม้ผู้ฟ้องคดีจะมีไฟหน้าของรถจักรยานยนต์ แต่ลำพังเพียงแสงไฟหน้ารถจักรยานยนต์คันเล็กๆ ไม่สามารถส่องสว่างให้เห็นบริเวณที่เกิดเหตุได้ชัดเจน ทั้งสภาพของฝาท่อระบายน้ำคอนกรีตก็วางไว้ในแนวราบ ไม่อาจสังเกตเห็นได้โดยชัดเจน กรณีจึงเป็นความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง อันเป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีซึ่งขับขี่รถจักรยานยนต์ด้วยความเร็วปกติ เมื่อเลี้ยวผ่านโค้งถนนมา จึงชนกับฝาท่อระบายน้ำคอนกรีตที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เปิดทิ้งไว้ ได้รับบาดเจ็บสาหัส การที่ผู้ฟ้องคดีประสบอุบัติเหตุดังกล่าวจึงเกิดจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง มิใช่เป็นเพียงความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แต่เพียงผู้เดียว และแม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะได้มีการทำสัญญากับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยมีข้อกำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ติดตั้งสัญญาณเตือนว่าได้มีการซ่อมแซมฝาท่อระบายน้ำ เพื่อให้ผู้สัญจรไปมาสามารถมองเห็นได้ในระยะไกลก็ตาม แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยังคงต้องมีหน้าที่คอยควบคุมดูแลให้มีการปฏิบัติตามข้อตกลงในสัญญานั้นด้วย เพราะความเสียหายจากการไม่ปฏิบัติตามสัญญามีได้เกิดแต่เฉพาะกับคู่สัญญา ยังอาจเกิดกับประชาชนทั่วไป ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะหน่วยงานของรัฐต้องคำนึงถึงความปลอดภัยและสิทธิเสรีภาพของประชาชนเป็นสำคัญด้วย โดยต้องใช้ความระมัดระวังเป็นพิเศษมากกว่าที่วิญญูชนทั่วไปพึงกระทำ ข้ออ้างที่ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่สามารถเฝ้าติดตามการซ่อมแซมฝาท่อระบายน้ำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ตลอดเวลา เพราะผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีภาระหน้าที่ตามกฎหมายอื่นอีกเป็นจำนวนมาก และการไม่จัดวางป้ายหรือไฟสัญญาณเตือนเป็นความประมาทเลินเล่อของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แต่เพียงผู้เดียวนั้น ไม่อาจรับฟังได้ ส่วนประเด็นค่าเสียหายนั้น ผู้ฟ้องคดีได้บรรยายในคำฟ้องอย่างชัดเจนแล้วว่า เป็นค่าเสียหายที่เกิดจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง

/กระทำโดย...

กระทำโดยประมาทเลินเล่อ อันเป็นละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจึงต้อง
รับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อละเมิดดังกล่าวแก่ผู้ฟ้องคดี ดังนี้ (๑) ค่าใช้จ่ายในการ
รักษาพยาบาลที่โรงพยาบาลชัยปราการและโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ นั้น เนื่องจากผู้ฟ้องคดี
ได้รับบาดเจ็บสาหัส เลือดออกที่กะโหลกศีรษะ เนื้อเยื่อหุ้มสมอง กะโหลกศีรษะข้างขวาแตก
ฐานกะโหลกแตก กระดูกโหนกแก้มทั้งสองข้างหัก มีน้ำเลี้ยงสมองไหลออกจากจมูก
ไขสันหลังระดับคอ คือ ระดับที่ ๕ ที่ ๖ และที่ ๗ ซ้ำอย่างรุนแรง ดังนั้น ค่ารักษาพยาบาลที่
โรงพยาบาลทั้งสองแห่ง ซึ่งได้แก่ ค่าเอ็กซเรย์ ค่าน้ำเกลือ ค่าวัสดุการแพทย์ ค่าห้องพัก
ค่ารักษาของแพทย์ ค่าผ่าตัดกะโหลกศีรษะจำนวน ๒ ครั้ง ส่วนการผ่าตัดศัลยกรรมใบหน้า
ของผู้ฟ้องคดีเนื่องจากกระดูกโหนกแก้มทั้งสองข้างหัก ฐานกระดูกเบ้าตาและสันจมูกแตก
ต้องได้รับการผ่าตัดให้ใบหน้ากลับเข้าสู่สภาพเดิม การที่ผู้ฟ้องคดีต้องรักษาพินัน
เกิดจากการที่ฐานกะโหลกแตก ขากรรไกรบนหัก ฟันหักหลายซี่ ฟันสบกันผิดปกติ รูปหน้าเสีย
อันเป็นผลโดยตรงจากการทำละเมิดของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง แม้ผู้ฟ้องคดีจะเข้ารับการรักษา
ในโรงพยาบาลเอกชน ก็เป็นสิทธิของผู้ฟ้องคดีที่จะได้รับการดูแลรักษาอย่างดีที่สุด
ค่าเสียหายในส่วนนี้ปรากฏตามใบเสร็จค่ารักษาพยาบาลเป็นเงินจำนวน ๑๗๐,๐๓๔ บาท
(๒) ค่าจ้างพยาบาลพิเศษเฝ้าไข้ ค่าอาหาร และค่ายานพาหนะของญาติที่มาเฝ้าไข้ นั้น
เนื่องจากผู้ฟ้องคดีได้รับบาดเจ็บสาหัส ต้องรักษาอาการบาดเจ็บในห้อง ไอซียู และรักษาตัว
ในโรงพยาบาลนานกว่า ๒ เดือน ค่าจ้างพยาบาลพิเศษเฝ้าไข้วันละ ๑,๕๐๐ บาท เป็นค่าจ้าง
เหมาทั้งกลางวันและกลางคืน หากจ้างเฉพาะเวลากลางคืน ค่าจ้างประมาณ ๘๐๐ บาท
ส่วนค่าอาหารและค่ายานพาหนะของญาติ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีต้องผ่าตัด ๒ ครั้ง และ
ทำศัลยกรรมใบหน้าและเข้าพักรักษาตัวในโรงพยาบาลอีก ๓ ครั้ง จึงเป็นค่าใช้จ่ายที่
ผู้ฟ้องคดีต้องเสียไปและผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองต้องรับผิดชอบ เป็นเงินจำนวน ๘๕,๐๐๐ บาท
(๓) ค่าจัดฟัน ถอนฟัน และใส่ฟันปลอมนั้น เนื่องจากอุบัติเหตุครั้งนี้ทำให้ผู้ฟ้องคดี
ได้รับบาดเจ็บอย่างรุนแรง ขากรรไกรหัก กระดูกโหนกแก้มทั้งสองข้างหัก ฟันบนและ
ฟันล่างทางด้านขวาของใบหน้าที่หักหลายซี่ ทำให้รูปหน้าเสียไป ฟันบนและฟันล่างสบกันผิดปกติ
เบื้องต้นแพทย์ได้ทำการรักษาโดยการผ่าตัดตามหลักที่กระดูกโหนกแก้ม และใส่เครื่องยึด
กระดูกของฐานเบ้าตา ขากรรไกร ฟันบนและฟันล่างให้อยู่ในตำแหน่งที่ฟันจะสบกันพอดี
เมื่อกระดูกเข้าที่แล้ว ต้องทำการรักษากับทันตแพทย์เพื่อจัดโครงสร้างของกรามและฟันใหม่
ให้ดีเหมือนเดิมโดยการใส่ฟันปลอม ถอนฟัน จัดฟัน และครอบฟันให้ฟันสบกันได้ เพื่อมิให้

/รูปหน้า...

รูปหน้าบิดเบี้ยว ค่าเสียหายในส่วนนี้จึงเป็นค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจริงปรากฏตามใบรับรองแพทย์ และใบเสร็จค่ารักษาพยาบาลของโรงพยาบาลธนบุรี ๒ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองต้องรับผิดชอบ เป็นเงินจำนวน ๙๐,๓๓๒ บาท (๔) ค่าขาดรายได้ระหว่างเจ็บป่วยนั้น เนื่องจากผู้ฟ้องคดี ต้องเข้ารับการรักษาดัวในโรงพยาบาลนานกว่า ๓ เดือน และยังต้องเข้ารับการรักษาดัว ต่อเนื่องตามที่แพทย์นัด รวมทั้งต้องทำกายภาพบำบัด ทำให้ผู้ฟ้องคดีต้องหยุดงานตั้งแต่ ได้รับอุบัติเหตุเมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๔๙ เป็นต้นมา เป็นเวลาถึง ๑๑ เดือน และต้องลาออก จากงานที่บริษัท เกรียงไกรสตีลเซ็นเตอร์ จำกัด เพราะไม่สามารถทำงานได้ โดยผู้ฟ้องคดี ทำงานในตำแหน่งผู้จัดการส่วนโรงงาน ได้รับค่าจ้างเดือนละ ๓๐,๐๐๐ บาท จึงเป็นค่าขาดประโยชน์ ทำมาหาได้ระหว่างเจ็บป่วยเป็นเงินจำนวน ๓๓๐,๐๐๐ บาท (๕) ค่าเสียความสามารถ ในการประกอบกิจการงานในอนาคตนั้น เนื่องจากสมองของผู้ฟ้องคดีได้รับความกระทบกระเทือน อย่างรุนแรง มีน้ำรั่วออกจากทางจมูกเพราะฐานกะโหลกศีรษะแตก ไขสันหลังซึ่งเป็น ศูนย์ควบคุมระบบประสาทระดับที่ ๕ ระดับที่ ๖ และระดับที่ ๗ ช้ำอย่างรุนแรง เกือบขาด ทำให้ระบบประสาทผิดปกติ มือทั้งสองข้างอ่อนแรง ไม่สามารถกำมือและออกแรงได้ ขาทั้งสองข้างอ่อนแรง ไม่สามารถขับรถหรือยกของหนักได้ แพทย์ต้องผ่าตัดเปิดกะโหลกศีรษะ เพื่อเอาก้อนเลือดออก ทำให้ความจำในปัจจุบันผิดปกติ แต่ความจำในอดีตยังใช้ได้ และทำให้ความคิดล่าช้ากว่าปกติ ส่งผลให้เกิดความพิการผิดปกติติดตัว อันเป็นผลโดยตรง จากการกระทำละเมิดของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถสมัครงานที่ไหนได้อีก จึงคิดค่าเสียความสามารถในการประกอบกิจการงานในอนาคตเป็นเงินจำนวน ๔๐๐,๐๐๐ บาท (๖) ค่าเสียหายต่อร่างกาย อนามัย และต้องทนทุกข์ทรมาน นั้น เนื่องจากการกระทำละเมิด ต่อผู้ฟ้องคดีเกิดจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง ผู้ฟ้องคดี มิได้มีส่วนประมาทด้วยแต่อย่างใด การที่ผู้ฟ้องคดีต้องเข้ารับการผ่าตัดสมองถึง ๒ ครั้ง ต้องผ่าตัดทำศัลยกรรมใบหน้า ต้องเสริมเหล็กแทนกระดูกใบหน้าที่ยื่นไปถึง ๑๐ ซม สมองและไขสันหลังได้รับความกระทบกระเทือนอย่างรุนแรง ทำให้ระบบประสาทของ ผู้ฟ้องคดีผิดปกติ มือทั้งสองข้างอ่อนแรง มีอาการทางประสาท คือ มีความรู้สึกเสียวจี๊ดๆ บริเวณมือและแขนตลอดเวลา เป็นโรคนอนไม่หลับ การส่งความรู้สึกไปตามระบบประสาท ต่างๆ ไม่สมบูรณ์ ทำให้สมรรถภาพทางเพศเสื่อมลง โอกาสที่เมื่อผู้ฟ้องคดีมีครอบครัวแล้ว จะสามารถมีทายาทจึงเป็นไปได้น้อย ปัจจุบันผู้ฟ้องคดียังไม่มีครอบครัวและยังไม่มีบุตร ไร้สืบสกุลแต่อย่างใด นอกจากนี้ ประสาทรับกลิ่นและรสชาติผิดปกติ อันเป็นอาการ

/พิการติดตัว...

พิการติดตัว ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายเป็นเงินจำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท (๗) ค่ารักษาพยาบาลต่อเนื่องในอนาคตนั้น อาการบาดเจ็บจากอุบัติเหตุของผู้ฟ้องคดีไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้ เนื่องจากเซลล์ประสาทเมื่อได้รับความกระทบกระเทือนย่อมถูกทำลาย ทำให้เซลล์ประสาทอื่นๆ ที่อยู่ใกล้เคียงต้องทำหน้าที่แทน ส่งผลให้ผู้ฟ้องคดีได้กลิ่นเหม็นอ้อๆ ตลอดเวลา และไม่สามารถรับรู้รสชาติอาหารได้ และสมรรถภาพทางเพศเสื่อมลง ต้องได้รับการบำบัดรักษาฟื้นฟูจากแพทย์อย่างต่อเนื่อง เป็นเหตุให้ต้องเสียค่ารักษาพยาบาลต่อเนื่องเป็นเงินจำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท ดังนั้น ค่าเสียหายข้างต้นเป็นจำนวนที่เหมาะสมกับผลแห่งละเมิดแล้ว อีกทั้ง ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองไม่เคยมาเยี่ยมหรือให้ความช่วยเหลือผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การเพิ่มเติมว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ โดยมีหน้าที่บำรุงรักษาทางบกและทางน้ำ จัดให้มีและบำรุงรักษาการไฟฟ้าหรือแสงสว่าง เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตรวจพบว่าในบริเวณที่เกิดเหตุ มีฝาท่อระบายน้ำแตกชำรุด อาจเกิดอันตรายแก่ประชาชนที่สัญจรไปมาได้ จึงมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดำเนินการซ่อมแซมฝาท่อระบายน้ำที่แตกชำรุด ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้เข้าดำเนินการซ่อมแซมฝาท่อระบายน้ำโดยไม่ได้แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบว่าได้เข้าดำเนินการเมื่อใด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่ทราบว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้เข้าดำเนินการเมื่อใด นอกจากนี้ ขณะเกิดเหตุเป็นเวลาประมาณ ๒๒ นาฬิกา ช่วงเวลาดังกล่าว การจราจรไม่พลุกพล่าน และขอยดั่งกล่าว หากไม่มีรถวิ่งสวนทางกัน จะมีความกว้างเพียงพอในการขับขี่ได้อย่างสะดวก โดยเฉพาะรถจักรยานยนต์ หากขับขี่ด้วยความระมัดระวัง ย่อมไม่เกิดอุบัติเหตุชนฝาท่อระบายน้ำ เพราะฝาท่อระบายน้ำจะวางอยู่บริเวณขอบถนน ทั้งจากการตรวจสอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในวันเกิดเหตุไม่ปรากฏว่ามีไฟฟ้ารายทางดับตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง บริเวณดังกล่าวจึงมีแสงสว่างเพียงพอและปลอดภัยแก่การสัญจร การที่ผู้ฟ้องคดีขี่รถจักรยานยนต์แล้วเกิดอุบัติเหตุขึ้นแสดงให้เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีขี่รถจักรยานยนต์ด้วยความประมาทโดยไม่ใช้ความระมัดระวังอย่างเพียงพอเช่นวิญญูชนทั่วไป นอกจากนี้ ตามเอกสารประกอบสัญญาเลขที่ ๔๐/๒๕๔๘ ตามรายการมาตรฐานงานทางของเทศบาลตำบลลำไย พ.ศ. ๒๕๔๑ งานท่อระบายน้ำข้อที่ ๑๓๔๐๐ การอำนวยความสะดวกและการป้องกันอันตรายในระหว่างก่อสร้าง กำหนดให้ผู้รับจ้างจะต้องรับผิดชอบต่ออุบัติเหตุความเสียหาย หรือภัยอันตรายใดๆ อันเกิดจาก

/การปฏิบัติ...

การปฏิบัติงานของผู้รับจ้าง ซึ่งผู้รับจ้างจะต้องจัดทำเครื่องหมายที่แสดงให้เห็นว่ามีการซ่อมแซม โดยผู้ว่าจ้างไม่ต้องแจ้งอีก ดังนั้น หากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ทำเครื่องหมายใดๆ ตามที่ผู้ฟ้องคดีอ้าง ก็ถือเป็นความผิดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ใช่ความผิดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่อย่างใด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินการช่วยเหลือเพื่อบรรเทาความเสียหายของผู้ฟ้องคดี โดยมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชำระค่าชดเชยกรณีผู้ประสบเหตุแล้ว อนึ่ง สาเหตุที่เกิดอุบัติเหตุในครั้งนี้ อาจเกิดจากอาการมีนเมาของผู้ฟ้องคดีซึ่งขับขีรถจักรยานยนต์ โดยประมาทด้วยความเร็วสูง เมื่อถึงจุดเกิดเหตุ ทำให้ห้ามล้อไม่ทัน จึงเกิดอุบัติเหตุอย่างรุนแรง ทั้งลักษณะบริเวณที่เกิดเหตุเป็นถนนทางตรงและมีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีไฟฟ้ารายทาง สาธารณะดับ จึงสามารถมองเห็นแนวก่อสร้างที่กำลังซ่อมแซมอยู่

ผู้ฟ้องคดีชี้แจงเพิ่มเติมว่า แม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะอ้างข้อสัญญาว่ามีการตกลงให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะผู้รับจ้างเป็นผู้รับผิดชอบต่ออุบัติเหตุ ความเสียหายใดๆ อันเกิดจากการปฏิบัติงานของผู้รับจ้าง และตกลงให้ผู้รับจ้างเป็นฝ่ายจัดทำเครื่องหมายแสดงให้เห็นว่ามีการซ่อมแซม โดยผู้ว่าจ้างไม่ต้องแจ้งเตือนอีก แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยังคงมีหน้าที่ตามกฎหมายที่ต้องควบคุมดูแลให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ปฏิบัติตามสัญญา เพื่อความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ปล่อยปละละเลย ไม่ควบคุมดูแลให้เป็นไปตามสัญญา กรณีจึงเป็นความประมาทเลินเล่อของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ด้วย ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่สามารถปฏิเสธความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนได้ ส่วนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อ้างว่าได้ดำเนินการช่วยเหลือเพื่อบรรเทาความเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดี โดยแจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จ่ายค่าชดเชยให้ นั้น ก็หาได้เพียงพอไม่ เพราะผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มิได้เร่งรัดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จ่ายเงินค่าชดเชย หรือแม้แต่จะดำเนินการนำเงินประกันการทำงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มาจ่ายค่าชดเชยให้แก่ผู้ฟ้องคดีในเบื้องต้นแต่อย่างใด ส่วนบริเวณที่เกิดเหตุในคดีนี้ ปรากฏตามภาพถ่ายซึ่งญาติของผู้ฟ้องคดีได้ถ่ายภาพไว้ในคืนวันเกิดเหตุและในเช้าของวันรุ่งขึ้น เห็นได้อย่างชัดเจนว่า ถนนที่เกิดเหตุถนนไฟฟ้ารายทางดับ ทั้งถนนมีความกว้างเพียง ๔.๕๐ เมตร แบ่งเป็น ๒ ช่องจราจร ย่อมไม่เพียงพอต่อการหลบหลีกสิ่งกีดขวางในระยะชั้นชิด ในบริเวณที่เกิดเหตุ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้เปิดฝาท่อระบายน้ำไว้ในลักษณะที่วางหงายราบกับพื้นถนนในช่องทางเดินรถของผู้ฟ้องคดี และฝาท่อระบายน้ำดังกล่าว มิได้มีขนาดใหญ่โตพอให้เห็นได้ชัดเจน ประกอบกับไม่มีการทำเครื่องหมายหรือ

/สัญญาณ...

สัญญาณใดๆ ไว้ให้เห็นได้ชัดเจน เป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีซึ่งขับขี่รถจักรยานยนต์มาด้วยความเร็วปกติผ่านทางโค้งมาถึงที่เกิดเหตุ ไม่สามารถหลบหลีกสิ่งกีดขวางได้ทัน หาได้เกิดขึ้นจากความประมาทของผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด ส่วนกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อ้างว่าอุบัติเหตุเกิดขึ้นจากความมีนเมาและความประมาทของผู้ฟ้องคดีที่ขับขี่รถด้วยความเร็ว เมื่อถึงที่เกิดเหตุจึงไม่สามารถหยุดรถได้ทันนั้น ข้อเท็จจริงผู้ฟ้องคดีได้ขับขี่รถจักรยานยนต์กลับจากที่ทำงานเพื่อไปพักนอนยังบ้านพัก ไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีได้ดื่มสุราจนมีอาการมีนเมามาจากที่ไหนอย่างไร หลังเกิดเหตุมีการแจ้งความต่อพนักงานสอบสวนซึ่งได้สอบถามข้อเท็จจริงแล้ว ไม่ปรากฏหลักฐานว่าผู้ฟ้องคดีดื่มสุราแต่อย่างใด และการรักษาที่โรงพยาบาลก็ไม่ปรากฏหลักฐานว่าแพทย์ตรวจพบปริมาณแอลกอฮอล์ในร่างกายของผู้ฟ้องคดี อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นจึงไม่ได้เกิดจากผู้ฟ้องคดีเมาสุรา แล้วขับขี่รถโดยประมาท แต่เกิดจากการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีได้รับความอนุเคราะห์จากนายจ้างเดิมรับเข้าทำงานอีกครั้งตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ จนถึงปัจจุบัน (๒๙ เมษายน ๒๕๕๓) ในตำแหน่งผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายผลิต มีหน้าที่รับผิดชอบเฉพาะในการร่วมวางแผนการผลิตเท่านั้น เนื่องจากพิจารณาแล้วเห็นว่า หลังประสบอุบัติเหตุแล้วร่างกายของผู้ฟ้องคดีไม่สมบูรณ์แข็งแรงพอที่จะปฏิบัติงานได้เช่นเดิม อาจมีความเสี่ยงหากปฏิบัติงานกับเครื่องจักร โดยได้รับเงินเดือน เดือนละ ๑๕,๐๐๐ บาท ลดลงจากเดิมที่ได้รับเงินเดือน เดือนละ ๓๐,๐๐๐ บาท ส่วนอาการบาดเจ็บของผู้ฟ้องคดียังคงมีอาการแขนขาอ่อนแรงไม่สามารถทำงานละเอียดได้ เนื่องจากระบบประสาทและเส้นประสาทระดับคอได้รับบาดเจ็บสมรรถภาพทางเพศเสื่อมลงเนื่องจากระบบประสาทถูกทำลาย ทำให้คุณภาพชีวิตและการสืบพันธุ์ย่ำแย่ การรับรู้กลิ่นและรสผิดปกติ เนื่องจากการที่กระดูกฐานกะโหลกศีรษะแตกทำให้เส้นประสาทเกี่ยวกับการรับกลิ่นและรสถูกตัดขาด ปรากฏหลักฐานตามแบบสรุปผลการตรวจและรักษาของโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๓ พร้อมกับส่งเอกสารต้นฉบับใบเสร็จรับเงินค่ารักษาพยาบาลจำนวน ๓๒ ฉบับ และภาพถ่ายสีแสดงบริเวณที่เกิดอุบัติเหตุ

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีหรือไม่ และหากผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เพียงใด เห็นว่า มาตรา ๕๐ (๒) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ บัญญัติให้

/ผู้ถูกฟ้องคดี...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งขณะนั้นมีฐานะเป็นเทศบาลตำบล มีหน้าที่ต้องให้มีและบำรุงทางบกและทางน้ำ และมาตรา ๕๑ (๗) และ (๘) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว บัญญัติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อาจจัดทำให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น ให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ ซึ่งหน้าที่ตามบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวเป็นกิจการทางปกครองหรือการบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนซึ่งอยู่ในเขตเทศบาล อำนาจและหน้าที่ดังกล่าวย่อมหมายความว่า รวมถึงการดูแลและทำนุบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพที่สามารถใช้การได้ โดยไม่ก่อให้เกิดภัยอันตรายต่อชีวิตร่างกายและทรัพย์สินของประชาชนอยู่เสมอด้วย ดังนั้น เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหน้าที่จัดให้มีทางระบายน้ำและไฟฟ้าส่องสว่างรายทาง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีหน้าที่ต้องดูแลและบำรุงรักษาทางระบายน้ำและไฟฟ้าส่องสว่างรายทางดังกล่าวให้ใช้การได้และมีสภาพสมบูรณ์มั่นคงแข็งแรง ไม่ก่อให้เกิดอันตรายแก่ประชาชนผู้สัญจรไปมาด้วย เมื่อข้อเท็จจริงของคู่กรณีทั้งสองฝ่ายรับกันว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้รับจ้างจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินการซ่อมแซมฝาท่อระบายน้ำคอนกรีตในบริเวณที่เกิดเหตุตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือแจ้ง โดยมีได้จัดทำป้ายเครื่องหมายหรือสัญญาณไฟเตือนไว้ในบริเวณที่มีการซ่อมแซมฝาท่อระบายน้ำ เพื่อให้ประชาชนผู้สัญจรไปมาบนถนนสายดังกล่าวสามารถสังเกตเห็นได้ว่ากำลังมีการดำเนินการซ่อมแซมฝาท่อระบายน้ำอยู่บนพื้นผิวช่องจราจร เพื่อให้ใช้ความระมัดระวังในการขับขี่ยานพาหนะหรือลดความเร็วลง ทำให้สามารถหลบเลี่ยงไม่ให้เกิดอุบัติเหตุได้ กรณีจึงถือได้ว่าความเสียหายอันเกิดแก่ร่างกายและทรัพย์สินของผู้ฟ้องคดีมีสาเหตุมาจากการละเลยต่อหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่มีได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขตามสัญญาจ้าง แม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะอ้างว่าเป็นความประมาทเลินเล่อของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มิได้มีส่วนประมาทเลินเล่อร่วมกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ด้วยแต่อย่างใด แต่นอกจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีหน้าที่จัดให้มีและบำรุงทางบกทางน้ำตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยนายกเทศมนตรีตำบลลำโรงใต้ (เทศบาลเมืองปู่เจ้าสมิงพรายในปัจจุบัน) ยังมีหน้าที่บูรณะบำรุงรักษา ตรวจตราและควบคุมทางหลวงและงานทางที่เกี่ยวกับทางหลวงท้องถิ่นที่อยู่ในเขตการปกครองของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ด้วย ซึ่งหน้าที่ดังกล่าวยังรวมถึงกรณีที่ต้องตรวจตราควบคุมให้มีการจัดทำเครื่องหมายสัญญาณเครื่องหมายสัญญาณไฟฟ้า ในกรณีที่มีการดำเนินการเกี่ยวกับงานทาง นอกจากนี้ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้จ้างผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ก่อสร้างท่อระบายน้ำบริเวณเกิดเหตุ การซ่อมแซมฝาท่อระบายน้ำที่เกิดจากการสั่งการของ

/ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีฐานะเป็นตัวแทนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการซ่อมแซม ฝาท่อระบายน้ำดังกล่าว เมื่อตัวแทนกระทำความเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ย่อมต้องรับผิดชอบต่อผู้ฟ้องคดีด้วยตามมาตรา ๘๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ย่อมมีอาจปฏิเสธว่าการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ดำเนินการซ่อมแซม ฝาท่อระบายน้ำคอนกรีตบนถนนเทศบาลลำโรงใต้ ๘ (ซอยวัดลำโรงเหนือ) ตามหนังสือแจ้ง ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยไม่มีการติดตั้งป้ายสัญญาณเครื่องหมายหรือสัญญาณไฟเตือนไว้ในบริเวณดังกล่าวเป็นหน้าที่และความประมาทเลินเล่อของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แต่เพียงผู้เดียว เมื่อกฎหมายกำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยนายกเทศมนตรีตำบลลำโรงใต้ (เดิม) มีหน้าที่ที่ต้องตรวจตราและควบคุมทางหลวง และงานทางที่เกี่ยวข้องกับทางหลวงท้องถิ่นในความ รับผิดชอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว เป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีขับขี่ รถจักรยานยนต์มาตามช่องทางจราจรของถนนเทศบาลลำโรงใต้ ๘ แล้วประสบอุบัติเหตุ ชนกระแทกกับฝาท่อระบายน้ำคอนกรีต ซึ่งวางกีดขวางทางจราจรขณะที่กำลังอยู่ระหว่าง การดำเนินการซ่อมแซมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับบาดเจ็บสาหัส รวมทั้งกรณี ที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มิได้จัดให้มีและไม่ตรวจตราไฟฟ้ารายทางบนถนนให้มี แสงสว่างเพียงพอแก่การสัญจร ทำให้ในคืนเกิดเหตุ ไฟฟ้ารายทางดับ นั้น เมื่อพิจารณา ภาพถ่ายบริเวณที่เกิดเหตุซึ่งผู้ฟ้องคดีส่งศาล ประกอบภาพถ่ายบริเวณที่เกิดเหตุ แผนผัง บริเวณถนนเทศบาลลำโรงใต้ ๘ แสดงตำแหน่งเสาไฟฟ้าติดตั้งโคมไฟฟ้าแสงจันทร์ ขนาด ๘๐ วัตต์ จำนวน ๑๗ ชุด ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ส่งศาล มีความสอดคล้องตรงกันว่าบริเวณ ที่เกิดเหตุและถนนเทศบาลลำโรงใต้ ๘ มีไฟฟ้ารายทาง แต่มีแสงสว่างไม่เพียงพอที่จะทำให้ เห็นสิ่งกีดขวางบนพื้นผิวถนนได้ในเวลากลางคืนอย่างชัดเจน ซึ่งตามมาตรา ๕๑ (๗) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ บัญญัติให้เทศบาลมีหน้าที่ให้มีและบำรุงการไฟฟ้า หรือแสงสว่างตลอดจนโดยหน้าที่ทั่วไป ซึ่งถือเป็นประเพณีปฏิบัติที่เทศบาลต้องเป็นผู้ดูแล ไฟฟ้าสาธารณะในเขตเทศบาลให้มีแสงสว่างอย่างเพียงพอในจุดที่จำเป็น เพื่อเป็นการ ป้องกันอุบัติเหตุหรืออาชญากรรมอันอาจจะเกิดขึ้นได้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีหน้าที่ดูแล ไฟฟ้ารายทางให้ใช้การได้ในเวลากลางคืนเป็นอย่างดีอยู่ตลอดเวลา ดังนั้น จากข้อเท็จจริง ดังกล่าว ถือได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ โดยไม่จัดให้มีการติดตั้งป้ายเตือน เครื่องหมายหรือสัญญาณไฟเตือนไว้ในบริเวณที่มีการ ดำเนินการเกี่ยวกับงานทาง ตลอดจนถึงดูแลไฟฟ้ารายทางให้ใช้การได้และมีแสงสว่าง

/อย่างเพียงพอ...

อย่างเพียงพอในเวลากลางคืน เมื่อเกิดความเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดีจากการละเลยต่อหน้าที่ดังกล่าว ย่อมถือได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี ทำให้ได้รับความเสียหายแก่ร่างกาย ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจึงมีหน้าที่ต้องชดเชยค่าสินไหมทดแทนอันเกิดจากการกระทำละเมิดของตนแก่ผู้ฟ้องคดี โดยกรณีละเมิดของผู้ฟ้องคดีเป็นการทำให้เสียหายแก่ร่างกายผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้เสียหาย ชอบที่จะได้รับการชดเชยค่าใช้จ่ายที่ตนต้องเสียไป และค่าเสียหายเพื่อการที่เสียความสามารถประกอบการทำงานสิ้นเชิงหรือแต่บางส่วน ทั้งในเวลาปัจจุบันและในเวลาอนาคตด้วย ทั้งนี้ ตามมาตรา ๔๔๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดังนั้น ค่าสินไหมทดแทนในกรณีนี้ คือ ค่ารักษาพยาบาลอันผู้ฟ้องคดีต้องเสียไป และค่าเสียหายเพื่อการที่เสียความสามารถประกอบการทำงานแต่บางส่วนหรือทั้งหมดทั้งในปัจจุบันและอนาคต ซึ่งกรณีค่ารักษาพยาบาลที่ผู้ฟ้องคดีต้องเสียไปเพื่อรักษาอาการบาดเจ็บจากผลแห่งการกระทำละเมิดของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองนั้น ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ในวันเกิดเหตุละเมิด ผู้ฟ้องคดีได้เข้ารับการรักษาพยาบาลที่โรงพยาบาลชัยปราการ เสียค่ารักษาพยาบาล รวมเป็นเงินจำนวน ๔,๙๘๒ บาท ตามหลักฐานใบเสร็จรับเงิน - ผู้ป่วยนอก ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๙ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีถูกส่งตัวไปรับการรักษาพยาบาลที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ โดยเข้าพักรักษาตัวเป็นผู้ป่วยในจำนวน ๓ ครั้ง ครั้งแรก ตั้งแต่วันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๙ รวม ๑๕ วัน เสียค่าใช้จ่ายเป็นเงินจำนวน ๘๒,๙๘๒ บาท ครั้งที่สอง ตั้งแต่วันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ รวม ๑๐ วัน เสียค่าใช้จ่ายเป็นเงินจำนวน ๔๒,๙๖๒ บาท และครั้งที่สามตั้งแต่วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๔๙ รวม ๑๗ วัน เสียค่าใช้จ่ายเป็นเงินจำนวน ๒๐,๕๔๗ บาท นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดียังเสียค่ารักษาพยาบาลที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ตามใบเสร็จรับเงินจำนวน ๑๔ ฉบับ อีกรวมเป็นเงินจำนวน ๑๘,๕๕๑ บาท คิดเป็นเงินที่ผู้ฟ้องคดีได้เสียค่ารักษาพยาบาลให้แก่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ รวมทั้งสิ้น ๑๖๕,๐๔๒ บาท นอกจากนั้น ผู้ฟ้องคดียังต้องเสียค่าใช้จ่ายค่าทันตกรรมซึ่งผู้ฟ้องคดีได้เข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลธนบุรี ๒ ระหว่างวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๐ เป็นเงินจำนวน ๙๐,๓๓๒ บาท ตามหลักฐานใบเสร็จรับเงินของโรงพยาบาลธนบุรี ๒ ซึ่งเมื่อพิจารณาตามสำเนาใบเสร็จรับเงินของโรงพยาบาลชัยปราการ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์และโรงพยาบาลธนบุรี ๒ ข้างต้นแล้ว สามารถรับฟังได้ว่า เป็นค่ารักษาพยาบาลอันจำเป็นที่ผู้ฟ้องคดีต้องเสียไปเพื่อรักษาอาการ

/ขาดเจ็บ...

บาดเจ็บจากอุบัติเหตุ อันเป็นผลโดยตรงจากการกระทำละเมิดของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง เพื่อรักษาเยียวาสภาพร่างกายที่ได้รับความกระทบกระเทือนจากอุบัติเหตุให้พ้นจากสภาวะวิกฤติที่อาจทำให้เสียชีวิต ตลอดจนเพื่อฟื้นฟูซ่อมแซมอวัยวะที่ได้รับความกระทบกระเทือนจากอุบัติเหตุดังกล่าว ให้สามารถกลับมาใช้งานในลักษณะที่ใกล้เคียงกับขณะก่อนประสบอุบัติเหตุให้มากที่สุดเท่าที่จะพึงกระทำได้ ซึ่งการที่ผู้ฟ้องคดีเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลของทางราชการหรือเอกชน หรือจะต้องเสียค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลมากน้อยเพียงใดมิใช่สาระสำคัญ หากการรักษานั้นต้องเป็นไปโดยเร่งด่วนเพื่อช่วยชีวิตผู้ฟ้องคดีให้พ้นจากความตายหรือความเจ็บป่วยสาหัสที่ต้องได้รับทุกขเวทนา อันเนื่องมาจากการกระทำละเมิดของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง และเพื่อซ่อมแซมอวัยวะหรือจำเป็นต้องใส่อวัยวะเทียมและฟันปลอมทดแทน เพื่อให้ผู้ฟ้องคดีสามารถกระทำกิจวัตรประจำวันต่างๆ อย่างใกล้เคียงกับบุคคลปกติได้ ก็ย่อมถือได้ว่าค่ารักษาพยาบาลที่ผู้ฟ้องคดีต้องเสียไปโดยมีสาเหตุมาจากอุบัติเหตุดังกล่าวรวมเป็นเงินจำนวน ๒๖๐,๓๖๖ บาท มีเหตุผลตามความจำเป็นและพอสมควรแก่การรักษาพยาบาลสำหรับผู้ฟ้องคดีตามความร้ายแรงของเหตุละเมิดที่เกิดขึ้น ส่วนข้อกล่าวอ้างของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ว่า ค่าศัลยกรรมใบหน้าเป็นเรื่องที่ผู้ฟ้องคดีประสงค์จะทำนอกเหนือจากการรักษาอาการบาดเจ็บที่เกิดจากอุบัติเหตุ และการรักษารากฟัน ถอนฟัน อุดฟัน ขากรรไกรหัก ริมฝีปากด้านซ้ายฉีก เป็นโรคที่ผู้ฟ้องคดีมีอยู่ก่อนที่จะเกิดอุบัติเหตุและซ้ำซ้อนกับค่าศัลยกรรมใบหน้า โดยผู้ฟ้องคดีฉวยโอกาสคิดค่าเสียหายรวมกับค่ารักษาพยาบาลจากอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นนั้น เมื่อพิจารณาจากแบบสรุปผลการตรวจรักษาผู้ป่วยของแพทย์โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ประกอบด้วย (๑) นายแพทย์แมน อิงคตานุวัฒน์ แพทย์ผู้ตรวจรักษา ฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๙ ระบุว่า ผู้ฟ้องคดีมีบาดแผลฟกช้ำบวมที่หน้าผาก เปลือกตาทั้งสองข้าง กระดูกโหนกแก้มทั้งสองข้าง ฯลฯ (๒) นายแพทย์ภาณุวัฒน์ ชุตินวงศ์ แพทย์ผู้ตรวจรักษา ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๓ ระบุว่า อาการของผู้ฟ้องคดีขณะเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ เมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๙ เวลา ๑.๑๘ นาฬิกา ว่า พบบาดแผลบวมฟกช้ำรอบเบ้าตาซ้ายและขวา และที่ใบหน้า กระดูกใบหน้าซ้ายและขวาแตก ได้รับการผ่าตัดจัดกระดูกและยึดโลหะไว้ ฯลฯ และ (๓) เอกสารการรักษาของแพทย์โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ประกอบกันแล้ว สามารถรับฟังได้ว่า จากอุบัติเหตุที่เกิดขึ้น นอกจากเป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีบาดเจ็บสาหัส สมองและระบบประสาทได้รับความกระทบกระเทือนแล้ว ยังได้รับบาดเจ็บบริเวณใบหน้า เช่น กระดูกระหว่างเบ้าตา

/กับหูแตก...

กับหูแตก กระดูกบริเวณจมูกกับฐานสมองแตก กระดูกบริเวณใบหน้าที่มีกระดูกขากรรไกรบนแตก และกระดูกข้างจมูกกับกรามหัก โดยมีสาเหตุมาจากการที่ใบหน้าชนกับฝาท่อระบายน้ำ และยังส่งผลให้หน้ายุบและเสียโฉม รูปหน้าเปลี่ยนไป ฟันหักหลายซี่ ต้องใส่ฟันปลอมและต้องรักษาทางทันตกรรมอีกหลายขั้นตอน ซึ่งจากเอกสารสรุปอาการบาดเจ็บของผู้ฟ้องคดี ระบุถึงอาการบาดเจ็บบริเวณใบหน้าของผู้ฟ้องคดีและผลกระทบว่า กระดูกที่ฐานสมองและใบหน้าบริเวณจมูกสองข้างหัก ไม่สามารถใส่เฝือกเช่นเดียวกับกระดูกแขนขาหักได้ แต่ต้องผ่าตัดเอา Plate คือ วัสดุที่แข็งและคล้ายกระดูกของกะโหลกวางตามไว้ และเอาสกรูยึดไว้รอให้กระดูกติดกัน มิเช่นนั้น ถ้ากระดูกติดผิดที่จะมีปัญหา รุจมุกตันหรือฐานสมองเบี้ยว เป็นสาเหตุให้เกิดความพิการและโรคแทรกซ้อนตามมา และกระดูกขากรรไกรบนแตกหัก จะต้องใส่ลวดหรือเอ็นยึดฟันบนและฟันล่างให้อยู่ในตำแหน่งที่ฟันบนและฟันล่างสบกันพอดี ถ้าปล่อยให้กระดูกขากรรไกรบนติดกันเอง กระดูกจะโย้ ทำให้ฟันบนและฟันล่างสบกันไม่ได้ เคี้ยวอาหารไม่ได้อย่างปกติและรูปหน้าจะเสีย ตลอดจนการที่ต้องเสียโฉมรูปหน้าเปลี่ยนไป และฟันหักหลายซี่ ทำให้เกิดผลเสียแก่บุคลิกภาพและสุขภาพจิตของผู้ฟ้องคดี การทำศัลยกรรมใบหน้าจึงเป็นขั้นตอนการรักษา ต่อเนื่องจากการช่วยชีวิตของผู้ฟ้องคดีให้พ้นจากภาวะวิกฤติอันอาจเกิดอันตรายถึงแก่ชีวิต และมีความจำเป็นเพื่อเยียวยาอาการบาดเจ็บทั้งทางร่างกายและจิตใจแก่ผู้ฟ้องคดี ให้สามารถใช้ชีวิตประจำวันได้ใกล้เคียงกับบุคคลปกติเท่าที่จะกระทำได้ ดังนั้น การทำศัลยกรรมใบหน้าจึงมิใช่เรื่องที่กระทำนอกเหนือไปจากการรักษาอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้นจากอุบัติเหตุดังเช่นที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กล่าวอ้าง ส่วนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ระบุว่า คำนักรักษาฟัน ถอนฟัน อุดฟัน ขากรรไกรหัก และริมฝีปากด้านซ้ายฉีก เป็นโรคที่ผู้ฟ้องคดีมีอยู่ก่อนเกิดอุบัติเหตุและซ้ำซ้อนกับค่าศัลยกรรมใบหน้านั้น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า จากอุบัติเหตุ ทำให้ผู้ฟ้องคดีต้องฟันหักหลายซี่ ขากรรไกรหัก และบาดเจ็บบริเวณใบหน้าหลายแห่ง โดยผู้ฟ้องคดีได้เข้ารับรักษาทางทันตกรรมที่โรงพยาบาลธนบุรี ๒ ตั้งแต่วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นระยะเวลาหลังจากประสบอุบัติเหตุ ประมาณ ๕ ถึง ๗ เดือน และมีอาการทุเลาจากการรักษาตัวที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ จนสามารถพอช่วยเหลือตัวเองได้แล้ว จึงมารับการรักษาทางทันตกรรม ซึ่งจะต้องทำการรักษาภายในช่องปากที่ได้รับผลกระทบอันเนื่องมาจากอุบัติเหตุอย่างต่อเนื่องหลายขั้นตอน ถือได้ว่าเป็นการรักษาที่มีสาเหตุจากอุบัติเหตุ และมีได้ซ้ำซ้อนกับค่าศัลยกรรมใบหน้า

/ที่เป็นการ...

ที่เป็นการรักษาเพื่อแก้ไขกระดูกและผิวหนังบริเวณใบหน้าซึ่งเสียโฉมหรือแตกหัก ให้สามารถใช้ชีวิตได้ใกล้เคียงกับบุคคลทั่วไปและในทางจิตใจเพื่อให้ผู้ฟ้องคดีมีภาพลักษณ์ที่ดี สามารถเข้าสังคมได้อย่างปกติสุข กรณีจึงมีเหตุผลรับฟังได้ ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจึงต้อง ร่วมกันรับผิดชอบค่าสินไหมทดแทนในส่วนของค่ารักษาพยาบาลแก่ผู้ฟ้องคดี รวมเป็นเงิน จำนวน ๒๖๐,๓๖๖ บาท ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีระบุว่า ต้องเสียค่าจ้างพยาบาลพิเศษเผ่าไข้เป็น เงินวันละ ๑,๕๐๐ บาท ค่าพาหนะ ๓๐๐ บาท และค่าอาหารของญาติที่มาดูแลระหว่างที่ ผู้ฟ้องคดีเข้ารับการรักษาดังที่โรงพยาบาล จำนวน ๓ ครั้ง ระยะเวลาประมาณ ๓ เดือน โดยขอค่าเสียหายในส่วนนี้จำนวน ๘๕,๐๐๐ บาท นั้น ผู้ฟ้องคดีมิได้แสดงหลักฐาน การจ่ายเงินในส่วนของการใช้จ่ายดังกล่าว แต่เมื่อพิจารณาจากแบบสรุปผลการตรวจและ รักษาผู้ป่วยของนายแพทย์แมน แพทย์ผู้ตรวจรักษาของโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๙ ระบุว่า ได้ทำการผ่าตัดเปิดกะโหลกศีรษะผู้ฟ้องคดี เพื่อเอาก้อนเลือดออกเมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๙ และผ่าตัดเพื่อรักษากระดูกโหนกแก้ม ที่หักทั้งสองข้างเมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๙ โดยมีระยะเวลาที่เข้ารับการรักษาดังแต่วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๙ รวม ๑๗ วัน ฉบับที่ ๒ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๙ ระบุว่า ผู้ป่วยมีอาการน้ำเลี้ยงสมองรั่ว จึงทำการผ่าตัดซ่อมรอยรั่วเมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ โดยมีระยะเวลาที่เข้ารับการรักษาดังแต่วันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ รวม ๑๐ วัน และฉบับที่ ๓ ลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๐ ระบุว่า ผู้ป่วยมีอาการน้ำเลี้ยงสมองรั่ว แต่ให้นอนพัก ก่อนออกจากโรงพยาบาล ได้ตรวจ ด้วยอุปกรณ์ทางการแพทย์ (คลื่นสะท้อนในสนามแม่เหล็ก) แล้ว ไม่พบว่ามีน้ำเลี้ยงสมองรั่ว โดยมีระยะเวลาที่เข้ารับการรักษาดังแต่วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๔๙ (ที่ถูกคือ วันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๔๙) รวม ๑๗ วัน เห็นว่า อาการบาดเจ็บของผู้ฟ้องคดี อยู่ในสภาพสาหัส ต้องมีการผ่าตัดสมองเพื่อช่วยชีวิตให้พ้นจากสภาวะวิกฤติ อันอาจทำให้ เสียชีวิต และผ่าตัดเพื่อรักษาอาการบาดเจ็บอื่นๆ เช่น ใบหน้าได้รับความกระทบกระเทือน และรักษาอาการน้ำเลี้ยงสมองรั่ว รวม ๓ ครั้ง ซึ่งจะต้องมีการดูแลติดตามอาการอย่างใกล้ชิด ตลอด ๒๔ ชั่วโมง การจ้างพยาบาลพิเศษเผ่าไข้ถือได้ว่าเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นและมี เหตุผลอันสมควรที่รับฟังได้ และมีใช่เป็นเรื่องของความต้องการความสะดวกสบายมากกว่า การรักษาพยาบาลตามปกติดังเช่นที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กล่าวอ้าง จึงควรกำหนดค่าสินไหมทดแทน ในส่วนของค่าจ้างพยาบาลพิเศษสำหรับการที่ผู้ฟ้องคดีเข้ารักษาพยาบาลที่โรงพยาบาล

/จุฬาลงกรณ์...

จุฬาลงกรณ์ ครั้งที่ ๑ จำนวน ๑๗ วัน ครั้งที่ ๒ จำนวน ๑๐ วัน และครั้งที่ ๓ จำนวน ๑๗ วัน รวม ๔๔ วัน วันละ ๑,๕๐๐ บาท เป็นเงินจำนวน ๖๖,๐๐๐ บาท ส่วนกรณีค่าพาหนะและค่าอาหารของญาติที่มาดูแลระหว่างที่ผู้ฟ้องคดีเข้ารับการรักษาคือที่โรงพยาบาลจำนวน ๓ ครั้ง ระยะเวลาประมาณ ๓ เดือน นั้น แม้ผู้ฟ้องคดีมิได้แสดงหลักฐานหรือรายละเอียดให้เห็นว่า ค่าใช้จ่ายที่เสียไปมีลักษณะประการใด เช่น ระยะเวลาและค่าพาหนะในการเดินทางจากที่พักไปโรงพยาบาลเป็นอย่างไร หรือประมาณการค่าใช้จ่ายของญาติที่มาเฝ้าไข้ในแต่ละวัน แต่การที่ผู้ฟ้องคดีประสบอุบัติเหตุอันเกิดจากการกระทำละเมิดของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง จนบาดเจ็บสาหัสถึงขั้นต้องผ่าตัดเปิดกะโหลกศีรษะ ซึ่งถือได้ว่าเป็นอันตรายที่รุนแรงอาจเสี่ยงต่อการเสียชีวิต จำเป็นที่ต้องมีญาติมาเฝ้าไข้ดูแลอย่างใกล้ชิด ค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่ญาติต้องเสียไป อันมีสาเหตุเนื่องมาจากการต้องดูแลผู้ฟ้องคดีที่ได้รับผลจากการกระทำละเมิดดังกล่าว ถือได้ว่าเป็นค่าใช้จ่ายที่ต้องเสียไปตามมาตรา ๔๔๔ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ที่บัญญัติให้ผู้ถูกกระทำละเมิดมีสิทธิได้รับค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายแก่ร่างกายหรืออนามัยได้ จึงสมควรกำหนดค่าเสียหายในส่วนนี้ในลักษณะเหมาจ่ายให้แก่ผู้ฟ้องคดี เดือนละ ๖,๐๐๐ บาท รวม ๓ เดือน เป็นเงิน ๑๘,๐๐๐ บาท สำหรับกรณีค่าขาดประโยชน์ทำมาหาได้ระหว่างเจ็บป่วย นั้น ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ขณะเกิดเหตุละเมิด ผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานประจำของบริษัท เกรียงไกรสตีลเซ็นเตอร์ จำกัด ตำแหน่งผู้จัดการส่วนโรงงาน ได้รับค่าจ้างเดือนละ ๓๐,๐๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีต้องพ้นจากสภาพการเป็นพนักงานของบริษัทเมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๙ ภายหลังจากประสบอุบัติเหตุ ตามหนังสือรับรองของบริษัท ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ และในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ บริษัท เกรียงไกรสตีลเซ็นเตอร์ จำกัด ได้รับผู้ฟ้องคดีกลับเข้าทำงานในตำแหน่งผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายผลิต โดยได้รับค่าจ้างเดือนละ ๑๕,๐๐๐ บาท จนถึงปัจจุบัน โดยระยะเวลาตั้งแต่วันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ เป็นระยะเวลาประมาณ ๑๑ เดือน ที่ผู้ฟ้องคดียังคงเจ็บป่วยและรักษาอาการบาดเจ็บจากการกระทำละเมิดและต้องออกจากงาน ไม่สามารถทำงานให้แก่บริษัทนายจ้างได้ ผู้ฟ้องคดีจึงควรได้รับค่าขาดประโยชน์ทำมาหาได้ในอัตราตามจำนวนค่าจ้างที่ได้รับเดือนละ ๓๐,๐๐๐ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๓๓๐,๐๐๐ บาท ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองต้องร่วมกันชดเชยค่าสินไหมทดแทนในส่วนนี้ให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงินตามจำนวนดังกล่าว ๓๓๐,๐๐๐ บาท สำหรับกรณีค่าเสียหายเพื่อการที่เสียความสามารถประกอบการทำงานสิ้นเชิงหรือแต่บางส่วน ทั้งในเวลาปัจจุบันและในเวลาอนาคต ผู้ฟ้องคดี

/มีคำขอ...

มีค่าขอค่าเสียความสามารถประกอบการทำงานในอนาคตเป็นเวลา ๔ ปี ปีละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินจำนวน ๔๐๐,๐๐๐ บาท เนื่องจากอุบัติเหตุทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความกระทบกระเทือนต่อระบบประสาท ทำให้มือทั้งสองข้างอ่อนแรง กำมือไม่ได้ ขาทั้งสองข้างไม่มีแรง ไม่สามารถขับรถหรือยกของหนักได้ ความคิดและความจำช้ากว่าปกติ อันเป็นความพิการผิดปกติอย่างติดตัวจนถึงปัจจุบัน และยังเป็นผลให้ประสิทธิภาพในการทำงานลดลงจนไม่สามารถทำงานได้เช่นเดิม และกรณีค่าทอนทุกข์ทรมานจากอาการบาดเจ็บและการรักษาพยาบาล ซึ่งเป็นค่าเสียหายที่มีใช้ตัวเงินตามนัยของมาตรา ๔๔๖ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ จำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท โดยผู้ฟ้องคดีอ้างว่าผู้ฟ้องคดีต้องเข้ารับการผ่าตัดสมองสองครั้ง ต้องเข้ารับการผ่าตัดศัลยกรรมใบหน้า ระบบประสาทผิดปกติเนื่องจากสมองและไขสันหลังได้รับความกระทบกระเทือนอย่างรุนแรง ทำให้มีอาการประสาทอย่างอ่อนโดยได้กลืนไหม้อย่างอ่อนๆ ตลอดเวลา เป็นโรคนอนไม่หลับ มีความรู้สึกเสียวจี้ดๆ บริเวณมือและแขนตลอดเวลา และสมรรถภาพทางเพศเสื่อม อาจส่งผลให้เป็นหมัน ไม่อาจมีทายาทได้ ประสาทรับรู้รสและกลิ่นผิดปกติ นั้น เมื่อพิจารณาอาการบาดเจ็บตามแบบสรุปผลการตรวจและรักษา โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ที่ น. ๖๒๒๔๔/๔๙ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๙ แพทย์ผู้ตรวจระบุอาการบาดเจ็บและการรักษาที่สำคัญ ดังนี้ (๑) มีเลือดออกเหนือเยื่อหุ้มสมองบริเวณเท็มเปอรัลข้างขวา กะโหลกศีรษะข้างขวาแตก รักษาโดยการผ่าตัดเปิดกะโหลกเอาก้อนเลือดออกเมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๙ (๒) กระดูกโหนกแก้มหักทั้งสองข้าง รักษาโดยการผ่าตัดเมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๙ (๓) ฐานของกะโหลกศีรษะแตก มีน้ำเลี้ยงสมองไหลออกจากจมูก ทำการรักษาโดยการผ่าตัดซ่อมรอยร้าวเมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ และ (๔) ไขประสาทสันหลังระดับคอช้า ทำให้แขนทั้งสองข้างอ่อนกำลังแล้ว เห็นว่า กรณีแรก กรณีค่าเสียหายเพื่อการที่เสียความสามารถประกอบการทำงานสิ้นเชิงหรือแต่บางส่วนนั้น พิจารณาจากอาการบาดเจ็บของผู้ฟ้องคดีโดยเฉพาะอาการเกี่ยวกับสมองและไขสันหลัง ซึ่งแพทย์ระบุว่าทำให้แขนทั้งสองข้างของผู้ฟ้องคดีอ่อนแรง ไม่สามารถขับรถหรือยกของหนักได้ มีอาการทางสมอง คือ ความคิดล่าช้ากว่าปกติ ส่งผลให้เกิดเป็นความพิการผิดปกติติดตัว กรณีจึงถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีเสียความสามารถประกอบการทำงานบางส่วนทั้งในปัจจุบันและอนาคตไปตลอดชีวิตเมื่อเปรียบเทียบกับคนปกติ เนื่องจากแขนทั้งสองข้างเป็นอวัยวะที่สำคัญในการดำรงชีวิตและการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมที่ผู้ฟ้องคดีทำงานอยู่ก่อนประสบอุบัติเหตุ ไม่สามารถใช้งานได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ แต่ยังสามารถ

/ทำงานเล็ก ๆ...

ทำงานเล็กๆ น้อยๆ ได้ตามสมควร อีกทั้ง ปรากฏว่า บริษัท เกรียงไกรสตีลเซ็นเตอร์ จำกัด นายจ้างเดิมได้รับผู้ฟ้องคดีกลับเข้าทำงานใหม่ในตำแหน่งผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายผลิต ได้รับเงินเดือน เดือนละ ๑๕,๐๐๐ บาท ซึ่งถือว่าเป็นการช่วยเหลือให้ผู้ฟ้องคดีสามารถทำงาน และมีรายได้เลี้ยงชีพต่อไปตามอัตราได้ การที่เดิมก่อนประสบอุบัติเหตุ ผู้ฟ้องคดีมีรายได้ เดือนละ ๓๐,๐๐๐ บาท แต่ภายหลังประสบอุบัติเหตุ บริษัทนายจ้างรับกลับเข้าทำงาน โดยกำหนดให้ได้รับเงินเดือน เดือนละ ๑๕,๐๐๐ บาท กรณีจึงถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีต้องเสียความสามารถในการประกอบกิจการบางส่วน ทั้งในปัจจุบันและอนาคตต่อเนื่องกันไปตลอด เป็นจำนวนเดือนละ ๑๕,๐๐๐ บาท เมื่อผู้ฟ้องคดีมีคำขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองชดใช้ ค่าเสียหายความสามารถประกอบกิจการเป็นเวลา ๔ ปี หรือ ๔๘ เดือน สามารถคิดเป็นเงินได้ จำนวน ๗๒๐,๐๐๐ บาท แต่ผู้ฟ้องคดีมีคำขอให้ชดใช้ค่าเสียหายในส่วนนี้เป็นเงินจำนวน ๔๐๐,๐๐๐ บาท จึงควรกำหนดค่าเสียหายความสามารถในการประกอบกิจการแต่บางส่วน ในอนาคตให้แก่ผู้ฟ้องคดี เป็นเงินจำนวน ๔๐๐,๐๐๐ บาท ตามคำขอของผู้ฟ้องคดี และกรณีที่สอง กรณีคำทบทวนทุกข์ทรมานจากอาการบาดเจ็บและการรักษาพยาบาลนั้น เห็นว่า การที่ผู้ฟ้องคดีต้องเข้ารับการรักษาอาการบาดเจ็บโดยการผ่าตัดเปิดกะโหลกศีรษะ ผ่าตัด รักษากระดูก โหนกแก้มที่หักทั้งสองข้าง และผ่าตัดซ่อมรอยร้าวของน้ำเลี้ยงสมองที่ไหลออกจากจมูก ตลอดจนต้องรักษาทางทันตกรรมอันเนื่องมาจากใบหน้ากระแทกพื้น ซึ่งต้องเสียค่าใช้จ่ายและใช้ระยะเวลาในการรักษาพยาบาลเป็นอย่างมาก ผู้ฟ้องคดีย่อมต้องได้รับความเจ็บปวดและทุกข์ทรมานจากการรักษาอาการบาดเจ็บจากอุบัติเหตุ ซึ่งเป็นผลจากการกระทำละเมิดของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง การที่ผู้ฟ้องคดีประสบอุบัติเหตุขณะมีอายุ ๔๐ ปี ปัจจุบันมีสภาพร่างกายที่ผิดปกติติดตัวไปตลอด กรณีย่อมอนุมานได้ว่าผู้ฟ้องคดีต้องทนทุกข์ทรมานจากผลแห่งการกระทำละเมิดของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง ซึ่งไม่อาจแก้ไข ให้สภาพร่างกายหรืออวัยวะของผู้ฟ้องคดีกลับเป็นปกติดังเดิมได้ เป็นเวลาอีกนานหลายปี จึงเห็นควรกำหนดค่าเสียหายในส่วนนี้ให้แก่ผู้ฟ้องคดี เป็นเงินจำนวน ๓๐๐,๐๐๐ บาท ส่วนกรณีค่ารักษาพยาบาลต่อเนื่องของผู้ฟ้องคดีที่โรงพยาบาลวิชัยยุทธ เพื่อรักษาอาการทางระบบประสาทและอาการเสื่อมสมรรถภาพทางเพศ เป็นเงินจำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท นั้น ไม่ปรากฏพยานหลักฐานใบรับรองแพทย์เกี่ยวกับอาการดังกล่าว หรือใบเสร็จรับเงิน ค่ารักษาพยาบาลอาการเจ็บป่วยดังกล่าวของโรงพยาบาลวิชัยยุทธ หรือพยานหลักฐานอื่นใด ให้เชื่อได้ว่าผู้ฟ้องคดีได้เข้ารับการรักษาอาการเจ็บป่วยดังกล่าวที่โรงพยาบาลวิชัยยุทธ

/ตามที่...

ตามที่ผู้ฟ้องคดีอ้างเป็นเหตุขอค่าสินไหมทดแทนในส่วนนี้ จึงไม่กำหนดค่าสินไหมทดแทน
 กรณีค่ารักษาพยาบาลต่อเนื่องให้แก่ผู้ฟ้องคดี สำหรับกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ระบุว่า
 ผู้ฟ้องคดีขับขีรถจักรยานยนต์ด้วยความประมาทโดยไม่ใช้ความระมัดระวังอย่างเพียงพอ
 เช่นวิญญูชนทั่วไป และอาจเกิดจากความมีเม้าของผู้ฟ้องคดี ซึ่งขับขีรถจักรยานยนต์
 โดยประมาทด้วยความเร็วสูง เมื่อถึงจุดเกิดเหตุ ทำให้ห้ำมล้อไม่ทัน จึงเกิดอุบัติเหตุอย่างรุนแรง
 หากไม่ประมาทย่อมหลบหลีกได้ทัน ทั้งลักษณะบริเวณที่เกิดเหตุเป็นถนนทางตรงและ
 มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่มีไฟฟ้ารายทางดับ ทำให้ผู้ฟ้องคดีสามารถมองเห็นแนวก่อสร้าง
 ที่กำลังข่อมแซมอยู่นั้น เมื่อพิจารณาจากภาพถ่ายประกอบคำชี้แจงของผู้ฟ้องคดี ลงวันที่
 ๒๙ เมษายน ๒๕๕๓ ที่ผู้ฟ้องคดีระบุว่า ญาติของผู้ฟ้องคดีถ่ายภาพไว้ในคืนวันเกิดเหตุ
 และตอนเช้าวันรุ่งขึ้น เห็นได้ว่าฝาท่อระบายน้ำซึ่งเป็นแท่งคอนกรีตขนาดใหญ่เปิดทิ้งวางไว้
 บนพื้นผิวถนน โดยมีได้มีการวางป้ายเตือนและติดตั้งสัญญาณไฟเพื่อให้ผู้สัญจรไปมา
 ในบริเวณดังกล่าวสังเกตเห็นได้ในระยะห่างพอสมควรที่จะขับขียานพาหนะหลบหลีก
 ไม่ให้ชนกับฝาท่อระบายน้ำคอนกรีตหรือตกท่อระบายน้ำได้ เมื่อบริเวณดังกล่าวเป็น
 ถนนสาธารณะที่แยกจากถนนปู้เจ้าสมิงพรายซึ่งเป็นถนนสายหลัก ตลอดจนเป็นย่านที่มี
 โรงงานอุตสาหกรรมและที่อยู่อาศัยเป็นจำนวนมาก การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทำการข่อมแซม
 ถนนและท่อระบายน้ำ ย่อมต้องคาดการณ์ได้ว่าต้องมีผู้ใช้ทางดังกล่าวสัญจรผ่านไปมา
 จำนวนมากทั้งกลางวันและกลางคืน จึงต้องใช้ความระมัดระวังเยี่ยงผู้ประกอบการงาน
 ก่อสร้างโดยทั่วไปจะพึงกระทำเพื่อป้องกันมิให้เกิดอุบัติเหตุขึ้น เช่น วางแผงกันโดยรอบและ
 ติดตั้งสัญญาณไฟฉุกเฉินหรือปิดฝาท่อในเวลากลางคืนให้เรียบร้อยเสียก่อนที่จะดำเนินการ
 ต่อไปในวันรุ่งขึ้น แต่จากข้อเท็จจริง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ก็ได้ดำเนินการตามที่จะต้องกระทำ
 และได้ใช้ความระมัดระวังอย่างเพียงพอ จนเกิดอุบัติเหตุขึ้นดังกล่าว ประกอบกับ
 เมื่อพิจารณาจากผังบริเวณถนนเทศบาลลำโรงใต้ ๘ ตามคำชี้แจงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
 ปรากฏว่า ถนนเทศบาลลำโรงใต้ ๘ มีขนาดความกว้าง ๔.๕๐ เมตร จำนวน ๒ ช่องจราจร
 ช่วงก่อนถึงบริษัทยูนิแล็บ ฟาร์มาซูติคคอลส์ จำกัด ซึ่งเป็นบริเวณที่เกิดอุบัติเหตุ
 มีลักษณะเป็นทางโค้ง ทำให้เวลากลางคืน ผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจมองเห็นฝาท่อระบายน้ำ
 ภายในระยะกระชั้นชิด ไม่สามารถหักหลบได้ อย่างไรก็ตาม จากภาพถ่ายประกอบคำชี้แจง
 ของผู้ฟ้องคดีดังกล่าว เห็นได้ว่า จุดที่เกิดเหตุที่รถจักรยานยนต์ของผู้ฟ้องคดีชนกับ
 ฝาท่อที่เปิดไว้ กับจุดกองเลือดซึ่งอาจสันนิษฐานได้ว่าเป็นจุดที่ผู้ฟ้องคดีกระเด็นไป

/จบไปหน้า...

จนใบหน้าฟาดกับพื้นถนนมีระยะทางห่างกันพอสมควร กรณียอมรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีชั้นที่ ๑ รถจักรยานยนต์มาด้วยความเร็วสูง กรณีจึงถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีมีส่วนประมาทด้วยเช่นกัน แต่ฝ่ายใดเป็นฝ่ายก่อภัยน้อยกว่ากันนั้น พิจารณาแล้วเห็นว่า ฝ่ายผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง เป็นฝ่ายกระทำการด้วยความประมาทปราศจากความระมัดระวัง ซึ่งบุคคลในภาวะของผู้ให้บริการสาธารณะและผู้รับจ้างหน่วยงานควรมีตามวิสัยและพฤติการณ์ แต่หาได้ใช้ความระมัดระวังอย่างสูงไม่ ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจึงมีส่วนก่อให้เกิดความเสียหายมากกว่าที่เกิดจากความประมาทของผู้ฟ้องคดี จึงให้หักส่วนอันเกิดจากความประมาทของผู้ฟ้องคดี ออกร้อยละ ๑๐ จากจำนวนค่าสินไหมทดแทนที่กำหนดให้รวมเป็นเงิน ๑,๓๗๔,๓๖๖ บาท คงเหลือค่าสินไหมทดแทนที่ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับเป็นเงินจำนวน ๑,๒๓๖,๙๒๙.๔๐ บาท เมื่อผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อละเมิดจากผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองเป็นเงินจำนวน ๑,๒๓๖,๙๒๙.๔๐ บาท ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิได้รับดอกเบี้ยในต้นเงินดังกล่าว ในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันทำละเมิด (วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๔๙) จนกว่าผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง จะชำระเงินดังกล่าวให้แก่ผู้ฟ้องคดีเสร็จสิ้น ส่วนคำขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองชำระ ค่าธรรมเนียมศาลและค่าทนายความแทนผู้ฟ้องคดีนั้น เห็นว่า พระราชบัญญัติจัดตั้ง ศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ไม่มีบทบัญญัติใดให้ศาลสั่งให้ ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองชดใช้ค่าธรรมเนียมศาลและค่าทนายความแทนผู้ฟ้องคดีได้ คงมีเพียง บทบัญญัติตามมาตรา ๗๒ วรรคหก แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ที่บัญญัติให้ศาลมีคำสั่ง คืบค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดหรือแต่บางส่วนตามส่วนของการชนะคดีเท่านั้น ศาลจึงไม่อาจ มีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองชดใช้ค่าธรรมเนียมศาลและค่าทนายความแทนผู้ฟ้องคดีได้

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองร่วมกันชดใช้ค่าสินไหม ทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงินจำนวน ๑,๒๓๖,๙๒๙.๔๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๔๙ เป็นต้นไปจนกว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจะชำระเงินให้แก่ผู้ฟ้องคดีเสร็จสิ้น ทั้งนี้ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองชำระเงิน และดอกเบี้ยดังกล่าวให้เสร็จสิ้นภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด กับให้คืนเงิน ค่าธรรมเนียมศาลบางส่วนตามส่วนของการชนะคดีแก่ผู้ฟ้องคดี คำขออื่นนอกจากนี้ ให้ยก

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มิได้มีฐานะเป็นตัวแทนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทำการซ่อมแซมฝาท่อระบายน้ำนั้น เป็นการแจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เข้ามาดำเนินการแก้ไขความชำรุดบกพร่อง

/ที่เกิดขึ้น...

ที่เกิดขึ้นภายในระยะเวลา ๒ ปี นับแต่ส่งมอบงาน ในฐานะที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นผู้รับจ้าง ตามสัญญาจ้างเท่านั้น เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มิได้แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบว่าจะเข้า ดำเนินการซ่อมแซมแก้ไขเมื่อใด จึงไม่อยู่ในวิสัยที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะตรวจตราควบคุมดูแล การปฏิบัติงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มิได้จัดทำเครื่องหมาย สัญญาณหรือเครื่องสัญญาณไฟฟ้า จึงเป็นความประมาทเลินเล่อของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ฝ่ายเดียว เพราะหากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ยังไม่เข้ามาดำเนินการซ่อมฝาท่อระบายน้ำ สภาพถนนก็ยังสามารถใช้การได้ดีและจะไม่เกิดอุบัติเหตุในกรณีนี้ขึ้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มิได้มีส่วนประมาทเลินเล่อด้วย และมีใช้ความผิดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในส่วนงานที่สั่ง ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดำเนินการ เพราะผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ว่าจ้างผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ก่อสร้าง ซ่อมแซมท่อระบายน้ำบริเวณที่เกิดเหตุ โดยมีสัญญาจ้างและเอกสารท้ายสัญญาระบุให้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีหน้าที่ติดตั้งสัญญาณเตือนในบริเวณที่ก่อสร้างด้วย อันมีลักษณะเป็นการ ว่าจ้างทำตามตามมาตรา ๔๒๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แม้ว่าตามกฎหมาย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะมีหน้าที่บำรุงรักษาทางก็ตาม แต่หน้าที่นั้นเป็นหน้าที่ตามปกติทั่วไป ในการจัดทำบริการสาธารณะ ซึ่งหากเกิดความเสียหาย ก็จะต้องพิจารณาว่าความเสียหาย นั้น เกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมายด้วยหรือไม่ แต่หากมีการจ้างบุคคลอื่นมาทำการ ก่อสร้างซ่อมแซมและในสัญญาได้กำหนดให้ผู้รับจ้างต้องจัดให้มีการติดตั้งสัญญาณเตือน ในระหว่างทำการก่อสร้างซ่อมแซม กรณีดังกล่าวจึงเป็นหน้าที่ของผู้รับจ้างโดยตรง เพราะหากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ติดตั้งสัญญาณเตือนแล้ว ก็จะไม่เกิดความเสียหายแก่ ผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงต้องเป็นผู้รับผิดชอบในผลละเมิดดังกล่าวตามมาตรา ๔๒๘ แห่งประมวลกฎหมายดังกล่าว ซึ่งกรณีความรับผิดชอบของผู้ว่าจ้างนั้นเพียง ๓ กรณี คือ ๑. ในส่วนงานที่สั่งให้ทำ หรือ ๒. ในคำสั่งที่ตนให้ไว้ หรือ ๓. ในการเลือกหาผู้รับจ้าง และต้องเป็นกรณีที่ผู้กล่าวอ้างจะต้องนำพยานมาพิสูจน์ แต่ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงจาก การไต่สวนของศาลปกครองชั้นต้นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีความผิดเนื่องด้วยเหตุหนึ่งเหตุใด ในสามประการข้างต้นแต่อย่างใด เมื่อคดีนี้เป็นเรื่องจ้างทำของที่กฎหมายกำหนดขอบเขต ความรับผิดชอบไว้โดยเฉพาะแล้ว มิใช่เรื่องของตัวการตามมาตรา ๗๙๗ แห่งประมวลกฎหมาย แพ่งและพาณิชย์ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซ่อมฝาท่อ โดยมีได้ มอบหมายให้ทำการใดๆ แทน จึงเป็นความผูกพันกันตามข้อตกลงในสัญญาจ้างทำของ ซึ่งมีบทกฎหมายเฉพาะบัญญัติกำหนดไว้แล้ว การที่ศาลนำหลักกฎหมายเรื่องตัวการ

/ตัวแทน...

ตัวแทนมาปรับใช้กับคดีนี้ ย่อมเป็นการไม่ถูกต้อง เมื่อความเสียหายและความรับผิดชอบในคดีนี้ เกิดจากการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยตรง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่ต้องรับผิดชอบแต่อย่างใด และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่าคดีนี้เป็นคดีที่อยู่ในอำนาจของศาลยุติธรรม ตามแนวคำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล คำวินิจฉัยที่ ๒๒/๒๕๕๑ และที่ ๒๓/๒๕๕๑ สำหรับประเด็นที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า บริเวณที่เกิดเหตุและถนนเทศบาลสำโรงใต้ ๘ มีไฟฟ้ารายทาง แต่มีแสงสว่างไม่เพียงพอที่จะทำให้เห็นสิ่งกีดขวางบนพื้นผิวถนนได้ในเวลากลางคืน อย่างชัดเจน นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่า บ่อพักจุดเกิดเหตุอยู่ห่างจากเสาไฟแสงสว่างเป็นระยะทางประมาณ ๑๐ เมตร ซึ่งมีแสงสว่างเพียงพอตามมาตรฐานของการไฟฟ้านครหลวง ซึ่งไฟรายทางนี้มีได้ดับตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างแต่อย่างใด และระยะทางที่ผ่านจากทางโค้งมาถึงจุดที่เกิดเหตุเป็นทางตรง มีระยะทางประมาณ ๓๗ เมตร ถ้าผู้ฟ้องคดีมิได้ขับขีรถจักรยานยนต์ด้วยความเร็วสูงจนเกินไปและมีสติสัมปชัญญะ ก็จะสามารถมองเห็นสิ่งกีดขวางบนพื้นผิวถนนและสามารถหลบเลี่ยงได้ เนื่องจากถนนมีความกว้างถึง ๔.๕๐ เมตร รถยนต์สามารถขับสวนทางกันได้ และถ้ารวมรางระบายน้ำคอนกรีตเสริมเหล็กรูปตัววี ถนนจะมีความกว้าง ๕.๖๐ เมตร และหากรวมไหล่ทางถนนด้วยจะมีความกว้างของถนนทั้งหมด ๗.๑๐ เมตร ประกอบกับช่วงเวลาที่เกิดเหตุเป็นเวลากลางคืน จะมีรถยนต์ที่ใช้เส้นทางดังกล่าวน้อยมาก หากผู้ฟ้องคดีไม่ขับขีรถจักรยานยนต์ด้วยความเร็วสูงเกินไป ก็จะสามารถหลบหลีกได้ และหากพิจารณาตามแผนที่แสดงตำแหน่งเสาไฟฟ้า จะเห็นได้ว่ามีเสาไฟฟ้าอยู่จำนวนมาก ซึ่งในคืนเกิดเหตุ ไฟฟ้าก็ไม่ได้ดับ ขนาดของหลอดไฟก็ถือว่าเป็นขนาดตามมาตรฐานที่ใช้กันทั่วไป และไม่ปรากฏว่ามีการร้องเรียนจากประชาชนในบริเวณดังกล่าวว่าแสงสว่างไม่เพียงพอแต่อย่างใด การที่ศาลวินิจฉัยว่าแสงสว่างไม่เพียงพอจึงไม่มีข้อเท็จจริงและเหตุผลสนับสนุน ศาลตรวจสอบเพียงภาพถ่ายและแผนผังที่เกิดเหตุซึ่งมีข้อจำกัดในการลงสายตา ไม่ว่าจะเป็นมุมกล้อง มุมแสง ทิศนัยภาพ ทำให้ได้ภาพที่ไม่เป็นจริง โดยเฉพาะเรื่องแสงสว่างนั้น ไม่สามารถดูจากภาพถ่ายได้ ซึ่งศาลสามารถไต่สวนพยานบุคคลที่เป็นกลางหรือไปตรวจดูที่เกิดเหตุได้ตามข้อ ๕๐ และข้อ ๕๖ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ การวินิจฉัยในประเด็นนี้จึงไม่ชอบด้วยการแสวงหาพยานหลักฐานและการวินิจฉัยชี้ว่านักพยานหลักฐาน ในประเด็นเรื่องค่าเสียหาย กรณีค่าทันตกรรมของโรงพยาบาลธนบุรี ๒ ที่ศาลนำมาพิจารณากำหนดค่าเสียหายให้ นั้น ปรากฏตาม

/ใบเสร็จ...

ใบเสร็จค่ารักษาพยาบาลมีรายการระบุค่าอุดหนุน ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่า การที่ผู้ฟ้องคดี ขั้บรรดไปประสบอุบัติเหตุ นั้นไม่น่าจะเป็นเหตุให้เกิดฟันผุได้แต่อย่างใด กรณีจึงเป็น การถือโอกาสนำการรักษารายการอื่นที่ไม่เกี่ยวกับการทำละเมิดมาเรียกร้องด้วย ส่วนกรณีค่าจ้าง พยาบาลพิเศษเฝ้าไข้ ๖๖,๐๐๐ บาท นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่า ค่าใช้จ่ายรายการดังกล่าว ไม่มีพยานเอกสารมาแสดง กรณีจึงมีข้อสงสัยว่ามีการจ้างพยาบาลพิเศษเฝ้าไข้ทุกวันจริง หรือไม่ ซึ่งศาลกำหนดค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีโดยไม่มีพยานที่ยืนยันการเฝ้าไข้จริงและ ไม่ได้ทำการไต่สวนข้อเท็จจริง กรณีค่าใช้จ่ายที่ญาติของผู้ฟ้องคดีต้องเสียไปในการมาดูแล ผู้ฟ้องคดีจำนวน ๑๘,๐๐๐ บาท นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่า ค่าเสียหายในส่วนนี้ เป็นค่าเสียหายของบุคคลอื่นซึ่งเป็นญาติของผู้ฟ้องคดี ไม่ใช่ของผู้ถูกทำละเมิด และผู้นั้นก็ไม่ได้ติดใจฟ้องเรียกร้องหรือมอบอำนาจให้ผู้ฟ้องคดีเรียกร้องแต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิ นำความเสียหายของบุคคลอื่นมาเรียกร้องเป็นของตนเองได้ ประกอบกับการมาเฝ้าดูแลกัน ยามเจ็บไข้ได้ป่วยนั้น ตามจารีตประเพณีของไทย ถือเป็นเรื่องการแสดงควมมีน้ำใจ เห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน การคิดเงินค่าใช้จ่ายในส่วนนี้จึงเป็นการไม่เหมาะสม และการกำหนดค่าใช้จ่ายดังกล่าวเป็นเพียงการกล่าวอ้างลอยๆ โดยที่ศาลไม่ได้ทำการไต่สวน ข้อเท็จจริง ศาลจึงไม่อาจนำเอาความเสียหายของบุคคลอื่นมากำหนดให้แก่บุคคล อื่นคนหนึ่งได้ ในประเด็นกรณีค่าขาดประโยชน์นำมาหาได้ระหว่างเจ็บป่วยและประเด็น ค่าเสียหายกรณีที่ผู้ฟ้องคดีสูญเสียความสามารถประกอบการทำงานสิ้นเชิงหรือแต่บางส่วน ทั้งในเวลาปัจจุบันและในเวลาอนาคต นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ตรวจสอบค่าจ้างที่ผู้ฟ้องคดี ได้รับขณะเกิดเหตุละเมิดกับสำนักงานประกันสังคมจังหวัดสมุทรปราการแล้ว ตามหนังสือ สำนักงานประกันสังคมจังหวัดสมุทรปราการ ที่ สป ๐๐๒๕/ บ๑/๐๐๐๑ ลงวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๕๑ พบว่าผู้ฟ้องคดีได้นำส่งเงินสมทบจากฐานค่าจ้าง ๑๕,๐๐๐ บาท ดังนั้น ค่าจ้าง ที่แท้จริงที่ผู้ฟ้องคดีได้รับจากบริษัท เกรียงไกรสตีลเซ็นเตอร์ จำกัด ขณะเกิดเหตุคืออัตรา ค่าจ้างเดือนละ ๑๕,๐๐๐ บาท และเมื่อบริษัท เกรียงไกรสตีลเซ็นเตอร์ จำกัด รับผู้ฟ้องคดี กลับเข้าทำงานในตำแหน่งผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายผลิต โดยรับค่าจ้างเดือนละ ๑๕,๐๐๐ บาท ซึ่งเป็นอัตราเดิมที่ผู้ฟ้องคดีเคยได้รับก่อนเกิดอุบัติเหตุแล้ว การกำหนดค่าเสียหายในส่วนนี้ จึงไม่ถูกต้อง การที่ศาลกำหนดค่าเสียหายในส่วนนี้จากข้อเท็จจริงที่ว่า ผู้ฟ้องคดีมีรายได้ เดือนละ ๓๐,๐๐๐ บาท ขาดรายได้เป็นเวลา ๑๑ เดือน โดยพิจารณาจากเอกสารหนังสือ รับรองการทำงานของบริษัท เกรียงไกรสตีลเซ็นเตอร์ จำกัด โดยไม่ได้ตรวจสอบหนังสือ

/รับรอง...

รับรองดังกล่าวว่าออกโดยถูกต้องตามอำนาจของกรรมการบริษัทหรือไม่ การรับฟังเอกสารดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย และจำนวนเงินดังกล่าวมีจำนวนสูงเกินสมควร สำหรับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีสูญเสียความสามารถประกอบการทำงานสิ้นเชิงหรือแต่บางส่วนทั้งในเวลาปัจจุบันและในเวลาอนาคต นั้น ศาลพิจารณาเพียงความเห็นในรายงานการตรวจรักษาของแพทย์ซึ่งเป็นการตรวจรักษาใน ปี พ.ศ. ๒๕๔๙ โดยนำมากำหนดค่าเสียหายในเวลาทำคำพิพากษาซึ่งเป็นระยะเวลาที่ห่างกันถึงห้าปี ซึ่งข้อมูลดังกล่าวนั้นอาจเป็นไปตามบาดแผลในขณะนั้นที่ยังรุนแรงอยู่หลังเกิดเหตุ แต่หากมีการรักษาแล้ว ก็สามารถบรรเทาความรุนแรงได้ และหากปัจจุบันสามารถใช้งานได้ปกติ ก็ไม่มีเหตุที่จะกำหนดค่าเสียหายในส่วนนี้ ส่วนประเด็นค่าทนายทนายทนายมาจากการบาดเจ็บ จำนวน ๓๐๐,๐๐๐ บาท นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่าเป็นเพียงการอนุมานของศาล โดยไม่ได้พิจารณาจากพยานหลักฐานว่ามีความเสียหายจริงหรือไม่ และเป็นจำนวนเท่าใด เพราะหากมีการได้สวนแพทย์ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับบาดแผลแล้ว แพทย์อาจให้ความเห็นเกี่ยวกับอาการของบาดแผล การรักษาความเจ็บปวดจากบาดแผล ได้ดีกว่า และการกำหนดจำนวนเงินในส่วนนี้ก็สูงเกินสมควร ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่าคดีนี้เป็นความประมาทของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้รับจ้างโดยตรง แต่เหตุที่มีการฟ้องหน่วยงานด้วยนั้นเพราะเป็นการฟ้องเพื่อหวังผลในเวลาบังคับคดี ไม่ใช่การฟ้องในเนื้อหาแห่งความรับผิดชอบโดยตรงในการทำละเมิดแต่อย่างใด และความรับผิดชอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ย่อมต้องมากกว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพราะเป็นการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยตรง แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กลับต้องร่วมรับผิดชอบอย่างลูกหนี้ร่วม ซึ่งอาจมากกว่าความผิดจริง ประกอบกับความผิดนี้เกิดขึ้นหลังจากพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ใช้บังคับแล้ว จึงไม่อาจนำหลักความรับผิดชอบอย่างลูกหนี้ร่วมมาใช้บังคับได้ และจากคำวินิจฉัยของศาลปกครองชั้นต้นที่ว่า เมื่อรถจักรยานยนต์ของผู้ฟ้องคดีชนกระแทกกับฝาท่อระบายน้ำคอนกรีตซึ่งวางกีดขวางช่องทางเดินรถของผู้ฟ้องคดี เป็นเหตุให้รถจักรยานยนต์ของผู้ฟ้องคดี ชนซี่ล้อลง ทำให้ศีรษะโดยเฉพาะบริเวณโหนกหน้าของผู้ฟ้องคดีกระแทกพื้นถนนและฝาท่อระบายน้ำ ซึ่งเป็นเหตุให้ได้รับบาดเจ็บที่โหนกหน้าและศีรษะอย่างร้ายแรง แสดงให้เห็นว่าผู้ฟ้องคดีมิได้สวมหมวกนิรภัยตามที่กฎหมายบังคับเพื่อป้องกันศีรษะ ถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีประมาทเลินเล่อด้วย เพราะหากผู้ฟ้องคดีสวมหมวกนิรภัย ก็จะไม่ได้รับบาดเจ็บอย่างร้ายแรงเช่นนี้ ศาลจึงควรหักส่วนอันเกิดจากความประมาทของผู้ฟ้องคดีเพิ่มขึ้นมากกว่าร้อยละ ๑๐ จากจำนวนค่าสินไหมทดแทนที่ผู้ฟ้องคดีควรได้รับ

/ขอให้...

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครอง
ชั้นต้นเป็นยกคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีในส่วนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยื่นคำแถลงต่อศาลขอส่งหนังสือสำนักงานประกันสังคม
จังหวัดสมุทรปราการที่ สป ๐๐๒๕/บ๑/๐๐๐๑ ลงวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๕๑ เพื่อให้
ศาลปกครองสูงสุดใช้เป็นพยานหลักฐานประกอบการพิจารณาคดี

ผู้ฟ้องคดีแก้อุทธรณ์โดยขอถือเอาคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น
เป็นส่วนหนึ่งของคำแก้อุทธรณ์และเห็นว่า คดีนี้เดิมเมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ ผู้ฟ้องคดี
ได้ยื่นฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองต่อศาลจังหวัดสมุทรปราการ ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
ได้ยื่นคำร้องฉบับลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ต่อศาลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อให้ศาล
วินิจฉัยชี้ขาดเรื่องเขตอำนาจศาลว่า คดีนี้เป็นคดีที่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของ
ศาลปกครอง ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๑ ศาลปกครองกลางได้มีความเห็นเกี่ยวกับ
อำนาจหน้าที่ระหว่างศาลว่าคดีอยู่ในอำนาจของศาลปกครอง ดังนั้น เมื่อมีการวินิจฉัยชี้ขาด
ของศาลปกครองชั้นต้นในประเด็นเรื่องอำนาจศาลแล้ว จึงไม่ใช่เป็นประเด็นที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
จะนำมาโต้แย้งหรือกล่าวอ้างได้อีก และประเด็นที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อุทธรณ์อ้างว่า
นิติสัมพันธ์ระหว่างผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นเรื่องของสัญญาจ้างทำของ
มิใช่เรื่องของตัวการตัวแทนตามที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัย อันจะเป็นเหตุให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
ไม่ต้องรับผิดชอบนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่จัดให้มีและ
บำรุงทางบกและทางน้ำตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และมีหน้าที่ในการบูรณะ
และบำรุงรักษา ตรวจตรา และควบคุมทางหลวงและงานทางที่เกี่ยวกับทางหลวงท้องถิ่น
ที่อยู่ในเขตการปกครองของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ด้วย ซึ่งหน้าที่ดังกล่าวยังรวมถึงกรณีที่ต้อง
คอยตรวจตราควบคุมให้มีการจัดทำเครื่องหมายสัญญาณเครื่องหมายไฟฟ้า ในกรณีที่
มีการดำเนินการเกี่ยวกับงานทาง นอกจากนี้ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้จ้างผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒
ก่อสร้างท่อระบายน้ำบริเวณที่เกิดเหตุ เกิดจากการสั่งการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทำให้
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีฐานะเป็นตัวแทนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการซ่อมแซมฝาท่อระบายน้ำ
ดังกล่าว เมื่อตัวแทนกระทำความเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ย่อมต้อง
รับผิดชอบต่อผู้ฟ้องคดีด้วย ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ย่อมมีอาจปฏิเสธว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒
ได้ดำเนินการซ่อมแซมฝาท่อระบายน้ำคอนกรีตบนถนนเทศบาลสำโรงใต้ (ซอยวัดสำโรงเหนือ)
ตามหนังสือแจ้งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยไม่มีการติดตั้งป้ายสัญญาณเครื่องหมายหรือ

/สัญญาณไฟ...

สัญญาไฟเตือนไว้ในบริเวณดังกล่าวเป็นหน้าที่และความประมาทเลินเล่อของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แต่เพียงผู้เดียว เพราะกฎหมายกำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยนายกเทศมนตรีตำบลลำโรงใต้ (เดิม) มีหน้าที่ต้องตรวจตรา และควบคุมทางหลวงและงานทางที่เกี่ยวกับทางหลวงท้องถิ่น ในความรับผิดชอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งมีฐานะเป็นราชการ ส่วนท้องถิ่น มีหน้าที่จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำอันเป็นการจัดทำบริการสาธารณะ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องที่ตามมาตรา ๕๐ (๒) แห่งพระราชบัญญัติ เทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ การซ่อมแซมถนนดังกล่าวข้างต้นจึงเป็นการกระทำซึ่งอยู่ภายใต้ วัตถุประสงค์ แม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะว่าจ้างผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการซ่อมแซมถนนดังกล่าวก็ตาม แต่ก็ถือได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จัดการบำรุงรักษาทางบกให้แก่ประชาชนทั่วไปเพื่อใช้ ประโยชน์ในการสัญจรตามมาตรา ๕๐ (๒) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยอาศัยอำนาจ มหาชนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ละเลยไม่ปิดฝาที่ระบายน้ำดังกล่าว โดยนำฝาที่ระบายน้ำคอนกรีตขึ้นมาวางบนถนน โดยไม่ระมัดระวังในการวางที่ระบายน้ำ ดังกล่าวให้ดี ทำให้เกิดขวางทางจราจรของประชาชนที่ใช้ในการเดินทางไปมา ตลอดจนไม่มี การติดตั้งสัญญาไฟหรือสัญญาเตือนภัยแสดงให้บุคคลซึ่งขับขี่รถยนต์ยานพาหนะเห็นแต่ไกล เพื่อหลีกเลี่ยงไม่ขับขึ้นรถจักรยานยนต์หรือรถยนต์ของตนให้มาเฉี่ยวชนฝาที่ระบายน้ำ ดังกล่าว เป็นเรื่องที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ของตน ในการดูแลรักษาทางบกให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัยเหมาะแก่การสัญจร และเป็นการ สืบเนื่องมาจากการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชน ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ว่าจ้างผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้ดำเนินการก่อสร้างทางระบายน้ำและซ่อมฝาที่ระบายน้ำ บนถนนในเขตเทศบาล จึงเป็นการดำเนินกิจการทางปกครองหรือการบริการสาธารณะ อันเป็นการมอบหมายให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นตัวแทนดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงต้องร่วมกันรับผิดชอบกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ส่วนประเด็นที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มิได้ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้มี และบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่าง โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดูแลและบำรุงรักษาไฟฟ้า สาธารณะในเขตเทศบาลให้มีแสงสว่างอย่างเพียงพอเป็นอย่างดี โดยอ้างว่าข้อเท็จจริง ในคดีนี้บ่อพักจุดเกิดเหตุอยู่ห่างจากเสาไฟแสงสว่าง เป็นระยะทางประมาณ ๑๐ เมตร มีแสงสว่างเพียงพอตามมาตรฐานของการไฟฟ้านครหลวง และในคืนเกิดเหตุ ไฟรายทาง ก็มีได้ดับตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง นั้น ศาลได้พิจารณาจากพยานเอกสารของผู้ฟ้องคดี

/และผู้ถูกฟ้องคดี...

และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ประกอบกัน จึงชี้แจงได้ว่าไฟฟ้าในคั้นเกิดเหตุมีแสงสว่างไม่เพียงพอ และตามภาพถ่ายบริเวณที่เกิดเหตุซึ่งญาติของผู้ฟ้องคดีได้บันทึกภาพไว้ในขณะคั้นเกิดเหตุและในเช้าของวันรุ่งขึ้น เห็นได้อย่างชัดเจนว่าหลอดไฟฟ้ารายทางดับและไม่ได้รับการซ่อมแซม ทำให้ในคั้นเกิดเหตุมีดมาก แม้ผู้ฟ้องคดีจะมีไฟหน้าของรถจักรยานยนต์แต่เป็นเพียงแสงไฟหน้ารถจักรยานยนต์คันเล็ก ๆ ที่ไม่สามารถส่องสว่างให้เห็นบริเวณที่เกิดเหตุได้ชัดเจน การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กล่าวอ้างว่าไม่มีประชาชนในบริเวณนั้นมีการร้องเรียนว่าแสงสว่างไม่เพียงพอ นั้น ก็เป็นการกล่าวอ้างอย่างไรเหตุผลและขัดกับข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นจริงในวันเกิดเหตุ ข้ออ้างของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงเป็นการกล่าวอ้างหาข้อแก้ตัวเพียงเพื่อปฏิเสธความรับผิดชอบต่อประชาชน ในประเด็นที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนความเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีเพียงใด นั้น ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับบาดเจ็บสาหัสจากการกระทำละเมิดของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองตั้งแต่วันที่ ๑๗ (ที่ถูกคือ วันที่ ๑๔) ตุลาคม ๒๕๔๙ ตลอดเวลาที่ผู้ฟ้องคดีเข้ารับรักษาตัวที่โรงพยาบาลจนออกมาพักฟื้นที่บ้าน ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองไม่เคยมาเยี่ยมหรือให้ความช่วยเหลือใดๆ แก่ผู้ฟ้องคดี ค่าเสียหายกรณีค่าทันตกรรมที่โรงพยาบาลธนบุรี ๒ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อุทธรณ์ว่าเป็นค่าเสียหายที่สูงเกินสมควร นั้น การเข้ารับการรักษาฟันของผู้ฟ้องคดี เนื่องจากอุบัติเหตุที่เกิดขึ้น นอกจากจะทำให้ผู้ฟ้องคดีบาดเจ็บสาหัส สมองและระบบประสาทได้รับความกระทบกระเทือนแล้ว ผู้ฟ้องคดียังได้รับบาดเจ็บบริเวณใบหน้า กระดูกระหว่างเบ้าตากับหูแตก กระดูกบริเวณจมูกกับฐานสมองแตก กระดูกบริเวณใบหน้าที่มีกระดูกขากรรไกรบนแตกและกระดูกข้างจมูกกับกรามหัก โดยมีสาเหตุมาจากการที่ใบหน้าชนกับฝาที่ระบายน้ำ ส่งผลให้หน้ายุบและเสียโฉม รูปร่างเปลี่ยนไป ฟันหักหลายซี่ ต้องใส่ฟันปลอม และต้องรักษาทางทันตกรรมอีกหลายขั้นตอน โดยผู้ฟ้องคดีได้เข้ารับการรักษาทางทันตกรรมที่โรงพยาบาลธนบุรี ๒ ตั้งแต่วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นระยะเวลาหลังจากประสบอุบัติเหตุประมาณ ๕ ถึง ๗ เดือนแล้ว เมื่อมีอาการทุเลาจากการรักษาตัวที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์จนพอช่วยเหลือตัวเองได้แล้ว จึงมารับการรักษาทางทันตกรรม ซึ่งจะต้องทำการรักษาภายในช่องปากที่ได้รับผลกระทบอันเนื่องมาจากอุบัติเหตุอย่างต่อเนื่องหลายขั้นตอน จึงถือได้ว่าเป็นการรักษาที่มีสาเหตุมาจากอุบัติเหตุ ค่าเสียหายที่ศาลกำหนดให้จึงถูกต้องตามจริงและไม่ได้สูงเกินส่วน สำหรับประเด็นที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อุทธรณ์ว่า ค่าจ้างพยาบาลพิเศษเผื่อใช้จำนวน ๖๖,๐๐๐ บาท ไม่มีพยานเอกสารแต่อย่างใด นั้น แม้ผู้ฟ้องคดีจะมีได้แสดงหลักฐาน

/การจ่ายเงิน...

การจ่ายเงินในส่วนของค่าใช้จ่ายดังกล่าวก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาจากแบบสรุปผลการตรวจ และรักษาผู้ป่วยของนายแพทย์แมน แพทย์ผู้ตรวจรักษาของโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๙ ระบุว่า ได้ทำการผ่าตัดเปิดกะโหลกศีรษะผู้ฟ้องคดีเพื่อเอาก้อนเลือดออกเมื่อวันที่ ๒๖ (ที่ถูกคือ วันที่ ๑๕) ตุลาคม ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๙ รวม ๑๗ วัน ฉบับที่ ๒ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๙ ระบุว่า ผู้ป่วยมีอาการน้ำเลี้ยงสมองรั่ว จึงทำการผ่าตัดซ่อมรอยรั่วเมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ รวม ๑๐ วัน และฉบับที่ ๓ ลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๐ ระบุว่า ผู้ป่วยมีอาการน้ำเลี้ยงสมองรั่ว แต่ให้อนพัก ก่อนออกจากโรงพยาบาล ได้ตรวจด้วยอุปกรณ์ทางการแพทย์แล้ว ไม่พบว่ามีน้ำเลี้ยงสมองรั่ว โดยมีระยะเวลาที่เข้ารับการรักษาดังแต่วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๔๙ รวม ๑๗ วัน เห็นว่าอาการบาดเจ็บของผู้ฟ้องคดีอยู่ในสภาพสาหัส ต้องมีการผ่าตัดสมอง เพื่อช่วยชีวิตให้พ้นจากสภาวะวิกฤต อันอาจทำให้เสียชีวิต และผ่าตัดเพื่อรักษาอาการบาดเจ็บอื่นๆ เช่น ใบหน้าได้รับความกระทบกระเทือนและรักษาอาการน้ำเลี้ยงสมองรั่ว รวม ๓ ครั้ง ซึ่งจะต้องมีการดูแลติดตามอาการอย่างใกล้ชิดตลอด ๒๔ ชั่วโมง การจ้างพยาบาลพิเศษจึงมีความจำเป็นและมีเหตุผลอันสมควรที่รับฟังได้ ส่วนประเด็นที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อุทธรณ์ว่า ค่าใช้จ่ายที่ญาติของผู้ฟ้องคดีต้องเสียไปในการดูแลผู้ฟ้องคดี ๑๘,๐๐๐ บาท นั้น ค่าเสียหายในส่วนนี้เป็นค่าเสียหายของญาติของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีไม่มีสิทธินำความเสียหายของบุคคลอื่นมาเรียกร้องเป็นของตนเอง นั้น ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับบาดเจ็บสาหัสจากการกระทำละเมิดของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจนถึงขั้นตอนผ่าตัดเปิดกะโหลกศีรษะ ซึ่งถือได้ว่าเป็นอันตรายที่รุนแรงอาจเสี่ยงต่อการเสียชีวิต จึงจำเป็นต้องมีญาติมาดูแลอย่างใกล้ชิด ค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่ญาติต้องเสียไปจึงมีสาเหตุเนื่องมาจากการต้องดูแลผู้ฟ้องคดีที่ได้รับผลจากการกระทำละเมิด ถือได้ว่าเป็นค่าใช้จ่ายที่ต้องเสียไปตามมาตรา ๔๔๔ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งผู้ฟ้องคดีมีสิทธิเรียกค่าเสียหายในส่วนนี้ได้ และการที่ศาลกำหนดค่าเสียหายเป็นการเหมาให้เดือนละ ๖,๐๐๐ บาท เป็นเวลา ๓ เดือน จึงถูกต้องและเป็นธรรมแก่ผู้ฟ้องคดีแล้ว สำหรับประเด็นที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อุทธรณ์ว่า ค่าเสียหายกรณีค่าขาดประโยชน์จากการทำมาหาได้ไม่ถูกต้อง และไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากผู้ฟ้องคดีได้ตรวจสอบค่าจ้างที่ผู้ฟ้องคดีได้รับตามหนังสือของสำนักงานประกันสังคมจังหวัดสมุทรปราการ ที่ สป ๐๐๒๕/บ๑/๐๐๐๑ ลงวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๕๑ ว่า ค่าจ้างที่แท้จริงที่ผู้ฟ้องคดีได้รับคือเดือนละ ๑๕,๐๐๐ บาท นั้น

/เป็นคำอุทธรณ์...

เป็นคำอุทธรณ์ที่คลาดเคลื่อน เนื่องจากเงินเดือน ๑๕,๐๐๐ บาท ตามรายงานของสำนักงานประกันสังคมที่กล่าวมาข้างต้นนั้น เป็นรายงานในปี พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นอัตราเงินเดือนค่าจ้างใหม่ที่นายจ้างกำหนดให้หลังจากที่นายจ้างให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ามาทำงานอีกครั้งในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ในตำแหน่งผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายผลิต ซึ่งมีเงินเดือนน้อยกว่าตำแหน่งผู้จัดการส่วนโรงงานที่ผู้ฟ้องคดีเคยทำ เนื่องจากสภาพร่างกายหลังจากประสบอุบัติเหตุของผู้ฟ้องคดีไม่สามารถปฏิบัติงานในตำแหน่งผู้จัดการส่วนโรงงานได้ ดังนั้น การที่ศาลกำหนดค่าขาดประโยชน์ให้ผู้ฟ้องคดีจึงถูกต้องและชอบด้วยกฎหมายแล้ว ส่วนประเด็นที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อุทธรณ์ในประเด็นค่าทนายทนายธรรมานจากอาการบาดเจ็บว่าศาลใช้การอนุมานเอาเอง มิใช่เป็นการพิจารณาจากพยานหลักฐานและมีลักษณะเป็นนามธรรม ยากที่จะตรวจสอบได้ว่ามีความเสียหายจริงและเป็นจำนวนเพียงใด และค่าเสียหายที่ศาลกำหนดก็สูงเกินสมควร นั้น ผู้ฟ้องคดีต้องเข้ารับการรักษาอาการบาดเจ็บโดยการผ่าตัดเปิดกะโหลกศีรษะ ผ่าตัดรักษากระดูกโหนกแก้มที่หักทั้งสองข้าง และผ่าตัดซ่อมรอยร้าวของท่อน้ำเลี้ยงสมองที่ไหลออกจากจมูก ตลอดจนต้องรักษาทางทันตกรรม อันเนื่องมาจากใบหน้ากระแทกพื้น ซึ่งต้องเสียค่าใช้จ่ายและใช้ระยะเวลาในการรักษาพยาบาลเป็นอย่างมาก การที่ศาลกำหนดค่าเสียหายในส่วนนี้ให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงินจำนวน ๓๐๐,๐๐๐ บาท นั้น ไม่ได้เป็นการอนุมานโดยไม่ได้มีพยานหลักฐานใดๆ ประกอบ เนื่องจากศาลได้พิจารณาจากประวัติการรักษาของผู้ฟ้องคดีก่อนที่จะชั่งน้ำหนักวินิจฉัย โดยผู้ฟ้องคดีเคารพในดุลพินิจในการแสวงหาข้อเท็จจริงของศาลว่าพยานหลักฐานเท่าที่มีนั้นสามารถรับฟังวินิจฉัยได้ ส่วนการที่ผู้ฟ้องคดีฟ้องร้องคดีนี้ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองรับผิดชอบ นั้น ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐเพื่อหวังผลในการบังคับคดีแต่อย่างใด เนื่องจากเนื้อหาตามคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีได้บรรยายไว้อย่างชัดเจนว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ละเว้นจากการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายกำหนดเป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย การที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ร่วมกันรับผิดชอบกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ นั้น เป็นการสืบเนื่องมาจากการดำเนินการซ่อมแซมถนนและฝาท่อระบายน้ำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นการมอบหมายจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้ใช้อำนาจมหาชนแทนในการบริการสาธารณะ และข้อเท็จจริงในคดีนี้ไม่อาจนำพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ มาบังคับใช้ได้ สำหรับประเด็นที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อุทธรณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีมีส่วนในการประมาทเลินเล่อด้วยในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุ เพราะผู้ฟ้องคดีขับรถเร็วและไม่สวมหมวกนิรภัย การที่

/ศาลลดค่าเสียหาย...

ศาลลดค่าเสียหายลงร้อยละ ๑๐ จึงไม่ถูกต้องนั้น เป็นอุทธรณ์ที่ไม่ให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ฟ้องคดี ซึ่งผู้ฟ้องคดียอมรับว่าในวันเกิดเหตุ ผู้ฟ้องคดีไม่ได้สวมหมวกนิรภัย เนื่องจากผู้ฟ้องคดีเห็นว่าเป็นการขับรถอยู่ในซอยเล็กๆ จากเส้นทางโรงงานที่ทำงานกลับไปยังบ้านพักอาศัยซึ่งอยู่ไม่ไกล หากผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองไม่ได้กระทำการด้วยความประมาทปราศจากความระมัดระวัง ซึ่งบุคคลในภาวะของผู้ให้บริการสาธารณะและผู้รับจ้างหน่วยงานควรมีตามวิสัยและพฤติการณ์แล้ว ก็จะไม่อุบัติเหตุในครั้งนี้อีกทั้งภาพถ่ายที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยื่นเพิ่มเติมมานั้น ก็เป็นภาพถ่ายที่เกิดเหตุหลังจากวันเกิดเหตุจริงเป็นเวลาหลายปีแล้ว ซึ่งสภาพถนนก็เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม คดีนี้ผู้ฟ้องคดีได้รับอุบัติเหตุสาหัสจากการกระทำละเมิดของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองตั้งแต่วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๔๙ จนถึงวันที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษาในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ เป็นระยะเวลา ๖ ปี ผู้ฟ้องคดีไม่เคยได้รับการช่วยเหลือใดๆ จากผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองทั้งสิ้น

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น โดยพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงินจำนวน ๑,๒๓๖,๙๒๙.๔๐ บาท พร้อมด้วยดอกเบี้ยในต้นเงินดังกล่าวในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๔๙ ซึ่งเป็นวันทำละเมิด จนกว่าผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจะชำระเงินดังกล่าวให้แก่ผู้ฟ้องคดีเสร็จสิ้น

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยื่นคำแถลงต่อศาลทำนองเดียวกันกับคำอุทธรณ์และเพิ่มเติมว่า การที่รถจักรยานยนต์ของผู้ฟ้องคดีชนกระแทกกับฝาท่อระบายน้ำคอนกรีตซึ่งวางกีดขวางช่องทางเดินรถของผู้ฟ้องคดี เป็นเหตุให้รถจักรยานยนต์ของผู้ฟ้องคดีชนซี่ล้อลงทำให้ศีรษะโดยเฉพาะบริเวณโบน้าของผู้ฟ้องคดีกระแทกพื้นถนนและฝาท่อระบายน้ำซึ่งเป็นเหตุให้ได้รับบาดเจ็บที่โบน้าและศีรษะอย่างร้ายแรงนั้น เป็นการแสดงให้เห็นว่าการชนซี่รถจักรยานยนต์ของผู้ฟ้องคดีนั้น ผู้ฟ้องคดีมิได้สวมหมวกนิรภัยตามที่กฎหมายบังคับให้สวมใส่เป็นเครื่องป้องกันศีรษะ ซึ่งไม่ว่าจะชนซี่ในถนนหรือซอยระยะใกล้หรือไกลเพียงใดก็ตาม ย่อมเป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย ถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีประมาทเลินเล่อด้วย เพราะหากผู้ฟ้องคดีสวมหมวกนิรภัย ก็จะไม่ได้รับบาดเจ็บอย่างร้ายแรงเช่นนี้ ฉะนั้นในกรณีที่ผู้ฟ้องคดีมิได้สวมหมวกนิรภัยในขณะที่ชนซี่รถจักรยานยนต์ จึงเป็นความประมาทอีกส่วนหนึ่งด้วย ศาลจึงควรหักส่วนอันเกิดจากความประมาทของผู้ฟ้องคดีเพิ่มขึ้นมากกว่าร้อยละ ๑๐ จากจำนวนค่าสินไหมทดแทนที่ได้รับ

/ศาลปกครอง...

ศาลปกครองสูงสุดได้สวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติม สรุปได้ดังนี้

สำนักงานประกันสังคมจังหวัดสมุทรปราการมีหนังสือ ที่ สป ๐๐๓๐/๑๑๖๒๓ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ซึ่งแจ้งว่า สำนักงานประกันสังคมจังหวัดสมุทรปราการ ไม่สามารถทราบรายละเอียดเงินเดือนที่ได้รับจริงของผู้ฟ้องคดีได้ เนื่องจากตาม พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ กำหนดให้นายจ้างนำส่งเงินสมทบให้แก่ลูกจ้าง ในอัตราสูงสุดไม่เกินเดือนละ ๑๕,๐๐๐ บาท

โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์มีหนังสือ ที่ จพ.รต.๕๕๒๙/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ ซึ่งแจ้งว่า ผู้ฟ้องคดีมีประวัติการรักษาที่ตึกธนาคารกรุงเทพ ชั้น ๒ เมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ในส่วนของการผ่าตัด ผู้ฟ้องคดีไม่ได้มีการจ้างผ่าตัดผ่าน ศูนย์พยาบาลพิเศษ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ แต่ญาติของผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ตกลงกับเจ้าหน้าที่ พยาบาลและผู้ช่วยพยาบาลของตึกธนาคารกรุงเทพ ชั้น ๒ เป็นการส่วนตัวในลักษณะ ให้ผ่าตัดผู้ป่วยแบบญาติ โดยมีค่าจ้างตอบแทน ๑,๒๐๐ บาท ต่อเวลาการผ่าตัดผู้ป่วยจำนวน ๑๒ ชั่วโมง

โรงพยาบาลธนบุรี ๒ มีหนังสือ ที่ ธบ.๒ ๒๑/๒๕๖ ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ส่งพยานเอกสารเกี่ยวกับเอกสารเวชระเบียน เกี่ยวกับประวัติการรักษาทันตกรรม ของผู้ฟ้องคดี ตั้งแต่วันที่เข้ารับการรักษาตัว จนถึงปัจจุบัน

นายวันชัย ผดนิทรารักษ์ ทันตแพทย์ผู้ทำการรักษาฟันของผู้ฟ้องคดี ให้ความเห็นตามหนังสือโรงพยาบาลธนบุรี ๒ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ ว่า จากการตรวจ และเอ็กซเรย์ พบว่าฟันที่ได้รับการอุดฟันจากอุบัติเหตุคือ ฟันกรามล่างด้านขวา เกิดการแตก ของฟันบางส่วน เป็นผลกระทบจากอุบัติเหตุ จึงมีความจำเป็นต้องบูรณะฟันให้กลับมา ใช้งานได้ตามปกติโดยการอุดฟัน

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ คัดค้านคำชี้แจงว่า จากการตรวจสอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ปรากฏว่า หลักฐานการนำส่งเงินสมทบเดือนตุลาคม ๒๕๕๙ ของผู้ฟ้องคดีที่สำนักงาน ประกันสังคมจังหวัดสมุทรปราการส่งต่อศาลปกครองสูงสุด มิใช่ของผู้ฟ้องคดี แต่เป็น หลักฐานการนำส่งเงินสมทบของ พรปรียา ศรีสุตวิงค์ และเนื่องจากสำนักงานประกันสังคม จังหวัดสมุทรปราการแจ้งว่า ไม่สามารถทราบรายละเอียดเงินเดือนที่ได้รับจริงของผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีหนังสือเทศบาลเมืองปู่เจ้าสมิงพราย ที่ สป ๕๒๔๐๒/๗๒๔ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๓ ถึงสรรพากรพื้นที่สมุทรปราการ ๑ เพื่อขอความอนุเคราะห์ข้อมูล เกี่ยวกับการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ปีภาษี ๒๕๕๙ ของผู้ฟ้องคดี

/เพื่อขอทราบ...

เพื่อขอทราบว่ ขณะเกิดเหตุ ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นพนักงานประจำ บริษัท เกรียงไกรสตีล เซ็นเตอร์ จำกัด ได้รับอัตราค่าจ้างเดือนละ ๓๐,๐๐๐ บาท จริงหรือไม่ อย่างไร และได้รับแจ้งจากสรรพากรสมุทรปราการพื้นที่ ๑ ตามหนังสือสรรพากรสมุทรปราการพื้นที่ ๑ ที่ กค. ๐๗๐๙.๑๑/๓๔๔๑ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๗ ว่า ข้อมูลการเสียภาษีเป็นข้อมูลส่วนบุคคล เป็นข้อมูลต้องห้ามตามมาตรา ๑๐ แห่งประมวลรัษฎากร สำนักงานสรรพากรพื้นที่สมุทรปราการ ๑ จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีหมายศาลขอข้อมูลอัตราเงินเดือนที่แท้จริงของผู้ฟ้องคดีจากสรรพากรสมุทรปราการ พื้นที่ ๑ เพื่อเป็นหลักฐานประกอบการพิจารณาคดีต่อไป และกรณีตามหนังสือโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ที่ จพ. รต. ๕๕๒๙/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ ซึ่งโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ได้ชี้แจงข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการจ้างพยาบาลพิเศษเฝ้าไข้ของผู้ฟ้องคดี นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขอโต้แย้งว่า ศาลปกครองสูงสุดได้ขอให้โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ตรวจสอบข้อเท็จจริงและชี้แจงข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการจ้างพยาบาลพิเศษเฝ้าไข้ของผู้ฟ้องคดีในช่วงระหว่างเดือนตุลาคม ๒๕๔๙ ถึงมกราคม ๒๕๕๐ ว่ามีอัตราค่าใช้จ่ายวันละหรือชั่วโมงละ จำนวนเท่าใด ซึ่งจากการชี้แจงดังกล่าวเห็นได้ว่าเป็นค่าใช้จ่ายในการจ้างพยาบาลพิเศษเฝ้าไข้ของผู้ฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๑ มิใช่ค่าจ้างพยาบาลพิเศษเฝ้าไข้ในช่วงเดือนตุลาคม ๒๕๔๙ ถึงมกราคม ๒๕๕๐ ตามที่ศาลปกครองสูงสุดสอบถามจากโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์แต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดีได้รับอุบัติเหตุเมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๙ และได้เข้ารับรักษาตัวที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ซึ่งนายแพทย์อิทธิพล กุลนรัตน์ และนายแพทย์ช่อเพ็ญ เตโชพาร ได้สรุปรายงานการรักษาเมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ ว่า จากการที่ใบหน้าของผู้ฟ้องคดีชนกับฝาที่ระบายน้ำและกระตุกข้างจมูกกับกรามหัก ทำให้ฟันหักหลายซี่ ต้องใส่ฟันปลอมโดยไม่ได้ระบุในเรื่องการอุดฟันแต่อย่างใด ดังนั้น การรักษาทางทันตกรรมที่โรงพยาบาลธนบุรี ๒ เมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๐ การอุดฟันจึงไม่เกี่ยวข้องกัอุบัติเหตุที่เกิดขึ้น

ศาลปกครองสูงสุดออกน้พิจารณาาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวนและคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

/ข้อเท็จจริง...

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ (เทศบาลตำบลสำโรงใต้เดิม) ได้ทำสัญญาจ้างผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ก่อสร้างท่อระบายน้ำ พร้อมบ่อพักคอนกรีตเสริมเหล็ก ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๐.๘๐ เมตร ในพื้นผิวของถนนเทศบาลสำโรงใต้ ๘ (ซอยวัดสำโรงเหนือ) เริ่มจากจุดที่แยกจากถนนปู่เจ้าสมิงพราย ไปสิ้นสุดโครงการที่วัดสำโรงเหนือ บริเวณคลองมหาวงษ์ ตำบลสำโรงกลาง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ รวมความยาว ๔๙๕ เมตร ตามสัญญาเลขที่ ๔๐/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๔๘ กำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ก่อสร้างให้แล้วเสร็จสมบูรณ์ภายในวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ตรวจพบเหตุชำรุดบกพร่อง จึงมีหนังสือ ที่ สป ๕๒๔๐๓/๒๗๘๓ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๙ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดำเนินการซ่อมแซมฝาท่อระบายน้ำบริเวณซอยวัดสำโรงเหนือ ตั้งแต่ต้นซอยถึงคลองมหาวงษ์ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้รับหนังสือดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๔๙ และได้เข้าดำเนินการซ่อมแซมฝาท่อระบายน้ำบริเวณดังกล่าว ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๔๙ เวลาประมาณ ๒๒.๕๐ นาฬิกา ผู้ฟ้องคดีได้ขับขีรถจักรยานยนต์ คันหมายเลขทะเบียน ยวร ๕๔๙ กรุงเทพมหานคร มาตามถนนเทศบาลสำโรงใต้ ๘ (ซอยวัดสำโรงเหนือ) ตำบลสำโรงกลาง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ ผ่านทางโค้ง มาถึงบริเวณหน้าโรงงานบริษัท ยูนิแล็บ ฟาร์มาซูติคคอลส์ จำกัด ปรากฏว่ารถจักรยานยนต์ ของผู้ฟ้องคดีชนกระแทกกับฝาท่อระบายน้ำคอนกรีตที่อยู่ระหว่างการดำเนินการซ่อมแซม ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งวางกีดขวางช่องทางเดินรถของผู้ฟ้องคดี ทำให้รถจักรยานยนต์ ที่ผู้ฟ้องคดีขับขี่ล้มลง เป็นเหตุให้ศีรษะโดยเฉพาบริเวณใบหน้าของผู้ฟ้องคดีกระแทก พื้นถนนและฝาท่อระบายน้ำ ได้รับบาดเจ็บสาหัส ผู้ฟ้องคดีได้เข้ารับการรักษาด่วนในเบื้องต้น ที่โรงพยาบาลชัยปราการ เสียค่าใช้จ่ายเป็นเงินจำนวน ๔,๘๘๒ บาท และได้ถูกส่งตัวไปรับ การรักษาที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์จำนวน ๓ ครั้ง ระหว่างวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๔๙ รวมค่ารักษาพยาบาลที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ทั้งสิ้นจำนวน ๑๖๕,๐๕๒ บาท ต่อมา ระหว่างวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๐ ผู้ฟ้องคดีได้เข้าทำการรักษาเหงือกและฟันที่โรงพยาบาลธนบุรี ๒ โดยมีได้พักรักษาตัว รวมทั้ง ค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นจำนวน ๙๐,๓๓๒ บาท โดยขณะเกิดเหตุ ผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานประจำของ บริษัท เกรียงไกรสตีลเซ็นเตอร์ จำกัด ตำแหน่งผู้จัดการส่วนโรงงาน ผู้ฟ้องคดีได้รับค่าจ้าง เดือนละ ๓๐,๐๐๐ บาท ภายหลังเกิดอุบัติเหตุ ผู้ฟ้องคดีได้พ้นสภาพจากการเป็นพนักงาน ของบริษัทดังกล่าว ต่อมาเมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๙ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นหนังสือ

/ขอความอนุเคราะห์...

ขอความอนุเคราะห์คำรักษาพยาบาลและค่าชดเชยอุบัติเหตุต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือ ที่ สป ๕๒๔๐๔/๑๒๑๙ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๐ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชำระคำรักษาพยาบาลและค่าชดเชยให้แก่ผู้ฟ้องคดี แต่ผู้ฟ้องคดีมิได้รับชดใช้เงินค่าสินไหมทดแทนจากผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง จึงนำคดีมาขึ้นฟ้องต่อศาลจังหวัดสมุทรปราการ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองชดใช้ค่าเสียหาย ดังนี้ (๑) ค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลที่โรงพยาบาลชัยปราการและโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ รวมเป็นเงินทั้งสิ้นจำนวน ๑๗๐,๐๓๔ บาท (๒) ค่าจ้างพยาบาลพิเศษเฝ้าไข้เป็นเงินวันละ ๑,๕๐๐ บาท ค่ายานพาหนะวันละ ๓๐๐ บาท และค่าอาหารของญาติที่มาดูแลระหว่างที่ผู้ฟ้องคดีเข้ารับรักษาตัวที่โรงพยาบาล จำนวน ๓ ครั้ง ระยะเวลาประมาณ ๓ เดือน โดยขอเรียกร้องค่าเสียหายในส่วนนี้จำนวน ๘๕,๐๐๐ บาท (๓) ค่าทันตกรรมประกอบด้วย ค่าถอนฟัน อุดฟัน จัดฟัน รักษาโรคฟัน ใส่ฟันปลอม ที่โรงพยาบาลธนบุรี ๒ ตั้งแต่เดือนมีนาคม ๒๕๕๐ ถึงเดือนกันยายน ๒๕๕๐ จำนวน ๑๔ ครั้ง เป็นเงินจำนวน ๙๐,๓๓๒ บาท (๔) ขณะที่ผู้ฟ้องคดีประสบอุบัติเหตุ ผู้ฟ้องคดีทำงานในตำแหน่งผู้จัดการส่วนโรงงานของบริษัท เกรียงไกร สติลเซ็นเตอร์ จำกัด ได้รับเงินเดือน เดือนละ ๓๐,๐๐๐ บาท จึงขอค่าขาดประโยชน์นำมาหาได้ระหว่างเจ็บป่วย ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๙ ถึงเดือนกันยายน ๒๕๕๐ เป็นเวลา ๑๑ เดือน เป็นเงินจำนวน ๓๓๐,๐๐๐ บาท (๕) ค่าเสียความสามารถในการประกอบกิจการในอนาคตเป็นเวลา ๔ ปี ปีละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินจำนวน ๔๐๐,๐๐๐ บาท (๖) ค่าทนายทนายธรรมานจากการผ่าตัดสมองและการศัลยกรรมใบหน้า มีอาการทางประสาท เป็นโรคนอนไม่หลับ สูญเสียความสามารถในการรับรู้กลิ่น รวมทั้งเสื่อมสมรรถภาพทางเพศ อันเป็นผลจากการกระทำละเมิดของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง จึงขอคิดค่าเสียหายแก่ร่างกายและอนามัย เป็นเงินจำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท และ (๗) ค่ารักษาพยาบาลต่อเนื่องในอนาคต เป็นเงินจำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท คิดเป็นเงินทั้งสิ้นจำนวน ๑,๗๗๕,๓๖๖ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี จากต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๔๙ ซึ่งเป็นวันทำละเมิดจนถึงวันฟ้องเป็นเวลา ๓๖๒ วัน เป็นเงินจำนวน ๑๓๒,๐๕๘ บาท รวมเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๑,๙๐๗,๔๒๔ บาท และดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๑,๗๗๕,๓๖๖ บาท นับตั้งแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ และให้ชำระเงินค่าธรรมเนียมศาลและค่าทนายความแทนผู้ฟ้องคดี ต่อมาในระหว่างการพิจารณาคดีของศาลจังหวัดสมุทรปราการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ยื่นคำร้องลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ โต้แย้งเรื่องเขตอำนาจศาล

/ต่อศาล...

ต่อศาลจังหวัดสมุทรปราการว่าคดีนี้อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง ซึ่งศาลจังหวัดสมุทรปราการและศาลปกครองมีความเห็นพ้องกันว่า คดีนี้อยู่ในเขตอำนาจของศาลปกครอง ศาลจังหวัดสมุทรปราการจึงมีคำสั่งให้โอนคดีนี้มายังศาลปกครอง ตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. ๒๕๔๒ ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองร่วมกันชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงินจำนวน ๑,๒๓๖,๙๒๙.๔๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าวนับแต่วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๔๙ เป็นต้นไปจนกว่าถูกฟ้องคดีทั้งสอง จะชำระเงินให้แก่ผู้ฟ้องคดีเสร็จสิ้น ทั้งนี้ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองชำระเงินและดอกเบี้ย ดังกล่าว ให้เสร็จสิ้นภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด กับให้คืนเงินค่าธรรมเนียมศาล บางส่วนตามส่วนของการชนะคดีแก่ผู้ฟ้องคดี คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยื่นอุทธรณ์คัดค้านคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นต่อศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองกระทำความผิดต่อผู้ฟ้องคดีหรือไม่ และหากผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง กระทำความผิดต่อผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เพียงใด โดยมีประเด็นพิจารณาในเบื้องต้นตามคำอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในเรื่องเขตอำนาจศาล

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า มาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง พระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัย ชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติว่า ในกรณีที่มีการฟ้องคดีต่อศาลใด ถ้าคู่ความฝ่ายที่ถูกฟ้องเห็นว่าคดีดังกล่าวอยู่ในเขตอำนาจของอีกศาลหนึ่ง ให้ยื่นคำร้องต่อ ศาลที่รับฟ้องก่อนวันสืบพยานสำหรับศาลยุติธรรมหรือศาลทหาร หรือก่อนวันนั่งพิจารณาคดี ครั้งแรกสำหรับศาลปกครองหรือศาลอื่น ในการนี้ ให้ศาลที่รับฟ้องรอการพิจารณา ไว้ชั่วคราว และให้จัดทำความเห็นส่งไปให้ศาลที่คู่ความร้องว่าคดีนี้อยู่ในเขตอำนาจโดยเร็ว ในกรณีเช่นว่านี้ ให้ศาลที่เกี่ยวข้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้ ... (๒) ถ้าศาลที่ส่งความเห็น มีความเห็นว่าคดีนี้อยู่ในเขตอำนาจของอีกศาลหนึ่งที่คู่ความอ้าง และศาลที่รับความเห็น มีความเห็นพ้องกับศาลดังกล่าว ให้แจ้งความเห็นไปยังศาลที่ส่งความเห็นเพื่อมีคำสั่งให้ โอนคดีไปยังศาลนั้น หรือสั่งจำหน่ายคดีเพื่อให้คู่ความไปฟ้องศาลที่มีเขตอำนาจ ทั้งนี้ ตามที่ศาลเห็นสมควรโดยคำนึงถึงประโยชน์แห่งความยุติธรรม และวรรคสอง บัญญัติว่า คำสั่งของศาลตามวรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) และคำวินิจฉัยของคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง

/เขตอำนาจ...

เขตอำนาจศาลตามวรรคหนึ่ง (๓) ให้เป็นที่สุด และมีให้ศาลที่อยู่ในลำดับสูงขึ้นไปของศาลตามวรรคหนึ่งยกเรื่องเขตอำนาจศาลขึ้นพิจารณาอีก เดิมคดีนี้ผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองต่อศาลจังหวัดสมุทรปราการ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ยื่นคำร้องต่อศาลจังหวัดสมุทรปราการโต้แย้งเรื่องเขตอำนาจศาลว่า คดีอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง ซึ่งศาลจังหวัดสมุทรปราการและศาลปกครองกลางมีความเห็นพ้องกันว่าคดีนี้อยู่ในเขตอำนาจของศาลปกครอง และศาลจังหวัดสมุทรปราการได้มีคำสั่งให้โอนคดีนี้มายังศาลปกครองกลางตามมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. ๒๕๔๒ แล้ว คำสั่งของศาลจังหวัดสมุทรปราการจึงเป็นที่สุดตามมาตรา ๑๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ศาลปกครองสูงสุดจึงมีอาญยกเรื่องเขตอำนาจศาลขึ้นพิจารณาได้อีกตามกฎหมายดังกล่าว อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

คดีมีประเด็นที่จะต้องพิจารณาต่อไปว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เห็นว่า มาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บัญญัติว่า ผู้ใดจงใจหรือประมาทเลินเล่อ ทำต่อบุคคลอื่นโดยผิดกฎหมาย ให้เขาเสียหายถึงแก่ชีวิตก็ดี แก่ร่างกายก็ดี อนามัยก็ดี เสรีภาพก็ดี ทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดก็ดี ท่านว่าผู้นั้นทำละเมิดจำต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการนั้น มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติว่า ทางหลวง หมายความว่า ทางหรือถนนซึ่งจัดไว้เพื่อประโยชน์ในการจราจรสาธารณะทางบก ไม่ว่าในระดับพื้นดิน ใต้หรือเหนือพื้นดิน หรือใต้หรือเหนือสิ่งสักริมทรัพย์อย่างอื่นนอกจากทางรถไฟ และหมายความรวมถึงที่ดิน พืช พันธุ์ไม้ทุกชนิด สะพาน ท่อหรือรางระบายน้ำ อุโมงค์ ร่องน้ำ กำแพงกันดิน เขื่อน รั้วหลักสำรวจ หลักเขต หลักระยะป้ายจราจร เครื่องหมายจราจร เครื่องหมายสัญญาณ เครื่องสัญญาณไฟฟ้า เครื่องแสดงสัญญาณที่จอดรถ ที่พักคนโดยสาร ที่พักริมทาง เรือหรือพาหนะสำหรับขนส่งข้ามฟาก ท่าเรือสำหรับขึ้นหรือลงรถ และอาคารหรือสิ่งอื่นอันเป็นอุปกรณ์งานทางบรรดาที่มีอยู่หรือที่ได้จัดไว้ในเขตทางหลวงเพื่อประโยชน์แก่งานทางหรือผู้ใช้ทางหลวงนั้นด้วย และ งานทาง หมายความว่า กิจการใดที่ทำเพื่อหรือเนื่องในการสำรวจ การก่อสร้าง การขยาย การบูรณะ หรือการบำรุงรักษาทางหลวง หรือการจราจรบนทางหลวง มาตรา ๑๐ บัญญัติว่า ทางหลวงท้องถิ่น คือ ทางหลวงที่องค์กรปกครอง

/ส่วนท้องถิ่น...

ส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการก่อสร้าง ขยาย บูรณะ และบำรุงรักษา และได้ลงทะเบียนไว้เป็นทางหลวงท้องถิ่น และมาตรา ๒๑ บัญญัติว่า ให้นายกองการบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรี นายกองการบริหารส่วนตำบล ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร นายกเมืองพัทยา หรือผู้บริหารสูงสุดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง แล้วแต่กรณี เป็นเจ้าหน้าที่กำกับ ตรวจตราและควบคุมทางหลวงและงานทางที่เกี่ยวกับทางหลวงท้องถิ่น และมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ บัญญัติว่า ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย เทศบาลตำบลมีหน้าที่ต้องทำในเขตเทศบาลดังต่อไปนี้... (๒) ให้มีและบำรุงทางบกและทางน้ำ และมาตรา ๕๑ บัญญัติว่า ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย เทศบาลตำบลอาจจัดทำกิจการใดๆ ในเขตเทศบาล ดังต่อไปนี้... (๗) ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น (๘) ให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ

ข้อเท็จจริงรับกันว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ (เทศบาลตำบลสำโรงใต้ เดิม) ได้ทำสัญญาจ้างผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ก่อสร้างท่อระบายน้ำ พร้อมบ่อพักคอนกรีตเสริมเหล็กในพื้นที่ผิวของถนนเทศบาลสำโรงใต้ ๘ (ซอยวัดสำโรงเหนือ) เริ่มจากจุดที่แยกจากถนนปู่เจ้าสมิงพราย ไปสิ้นสุดโครงการที่วัดสำโรงเหนือ บริเวณคลองมหาวงษ์ ตำบลสำโรงกลาง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ ตามสัญญาเลขที่ ๔๐/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๔๘ ต่อมาเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตรวจพบว่าฝาท่อระบายน้ำบริเวณซอยวัดสำโรงเหนือตั้งแต่ต้นซอยถึงคลองมหาวงษ์ชำรุดบกพร่อง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้มีหนังสือ ที่ สป ๕๒๔๐๓/๒๗๘๓ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๙ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดำเนินการซ่อมแซมฝาท่อระบายน้ำบริเวณดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้เข้าดำเนินการซ่อมแซมฝาท่อระบายน้ำคอนกรีตบริเวณหน้าโรงงานบริษัท ยูนิแล็บ ฟาร์มาซูติคคอลส์ จำกัด ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แจ้งให้ทราบ ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๔๙ เวลาประมาณ ๒๒.๕๐ นาฬิกา ผู้ฟ้องคดีขับขี่รถจักรยานยนต์คันหมายเลขทะเบียน ยวธ ๕๔๙ กรุงเทพมหานคร มาตามถนนเทศบาลสำโรงใต้ ๘ (ซอยวัดสำโรงเหนือ) ตำบลสำโรงกลาง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ ผ่านทางโค้งมาถึงบริเวณหน้าโรงงานดังกล่าว ได้ชนกระแทกกับฝาท่อระบายน้ำคอนกรีตที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดำเนินการซ่อมแซมโดยไม่มีการติดตั้งสัญญาณหรือเครื่องหมายใดๆ แจ้งเตือน ทำให้ศีรษะโดยเฉพาะบริเวณใบหน้าของผู้ฟ้องคดีกระแทกกับพื้นถนนและฝาท่อระบายน้ำ เป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีได้รับบาดเจ็บสาหัส เห็นว่า เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีหน้าที่ในการซ่อมแซม

/ฝาท่อ...

ฝ่ายที่ระบายน้ำตามสัญญาจ้างที่ได้ทำไว้กับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีหน้าที่จะต้องจัดหาและติดตั้งสิ่งป้องกันอันตรายตามจุดต่างๆ ให้เพียงพอและมีหน้าที่ป้องกันอันตรายอันอาจจะเกิดขึ้นจากงานที่ระบายน้ำตามรายการมาตรฐานงานทางของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ข้อ ๑๓๔๐๐ เรื่อง การอำนวยความสะดวกและการป้องกันอันตรายในระหว่างก่อสร้าง อันเป็นเอกสารประกอบสัญญาจ้าง การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ละเลยไม่ดำเนินการติดตั้งเครื่องหมายหรือสัญญาณไฟ เพื่อแจ้งเตือนให้ผู้ใช้ทางทราบว่ามีการซ่อมแซมฝ่ายที่ระบายน้ำในบริเวณดังกล่าว จึงเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในสัญญาการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงเป็นการประมาทเลินเล่อ เป็นเหตุทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย อันเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี

คดีมีประเด็นที่จะต้องพิจารณาต่อไปว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องร่วมรับผิดชอบในผลแห่งละเมิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้กระทำต่อผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เห็นว่า โดยที่มาตรา ๕๑ (๘) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ได้กำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อาจจัดให้มีและบำรุงทางระบายน้ำในเขตเทศบาลของตน และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๔๓๕ กำหนดให้นายกเทศมนตรีเป็นเจ้าหน้าที่กำกับ ตรวจตรา และควบคุมทางหลวง และงานทางที่เกี่ยวกับทางหลวงท้องถิ่น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีหน้าที่ในการจัดให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยนายกเทศมนตรีเมืองสำโรงไต้ยังมีหน้าที่ในการกำกับ ตรวจตรา และควบคุมทางหลวงและงานทางที่เกี่ยวกับทางหลวงท้องถิ่นด้วยการบูรณะหรือบำรุงรักษาฝ่ายที่ระบายน้ำคอนกรีตบริเวณพิพาท จึงเป็นการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่าจ้างผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทำการก่อสร้างและซ่อมแซมฝ่ายที่ระบายน้ำ จึงเป็นการมอบหมายให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดำเนินกิจการทางปกครองแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดำเนินการซ่อมแซมฝ่ายที่ระบายน้ำ โดยมีได้ติดตั้งสัญญาณไฟหรือสิ่งป้องกันอันตรายเพื่อแจ้งเตือนให้ผู้ใช้ทางได้ทราบตามที่กำหนดไว้ในสัญญา และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้ว่าจ้าง ก็ได้สอดส่องดูแลอย่างเพียงพอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในสัญญา จนเป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงต้องรับผิดชอบในผลแห่งละเมิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้กระทำต่อผู้ฟ้องคดีด้วย

/คดีมีปัญหา...

คดีมีปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยต่อไปว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนความเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีจากการกระทำละเมิดของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองเพียงใด

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า มาตรา ๔๔๔ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บัญญัติว่า ในกรณีทำให้เสียหายแก่ร่างกายหรืออนามัยนั้น ผู้ต้องเสียหายชอบที่จะได้ชดใช้ค่าใช้จ่ายอันตนต้องเสียไป และค่าเสียหายเพื่อการที่เสียความสามารถประกอบการงาน สิ้นเชิงหรือแต่บางส่วน ทั้งในเวลาปัจจุบันนั้นและในเวลาอนาคตด้วย และมาตรา ๔๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในกรณีทำให้เขาเสียหายแก่ร่างกายหรืออนามัยก็ดี ในกรณีทำให้เขาเสียเสรีภาพก็ดี ผู้ต้องเสียหายจะเรียกร้องเอาค่าสินไหมทดแทนเพื่อความที่เสียหายอย่างอื่น อันมิใช่ตัวเงินด้วยอีกก็ได้... เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏตามหลักฐานแบบสรุปผลการตรวจและรักษาผู้ป่วยโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ว่า เหตุละเมิดดังกล่าวทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับบาดเจ็บ โดยลักษณะกะโหลกศีรษะแตก มีเลือดอยู่ใต้กะโหลกกับเยื่อหุ้มสมอง กระดูกโหนกแก้มหัก ทั้งสองข้าง กระดูกขากรรไกรบนหัก ผู้ฟ้องคดีต้องเข้ารับการรักษาด่วนในเบื้องต้นที่โรงพยาบาลชัยปราการ เสียค่าใช้จ่ายเป็นเงินจำนวน ๔,๙๘๒ บาท และได้ถูกส่งตัวไปรับการรักษาตัวต่อที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ซึ่งผู้ฟ้องคดีเข้าพักรักษาตัวจำนวน ๓ ครั้ง ครั้งแรกตั้งแต่วันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๙ รวม ๑๕ วัน เสียค่าใช้จ่ายเป็นเงินจำนวน ๘๒,๙๘๒ บาท ครั้งที่สอง ตั้งแต่วันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ รวม ๑๐ วัน เสียค่าใช้จ่ายเป็นเงินจำนวน ๔๒,๙๖๒ บาท และครั้งที่สามตั้งแต่วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๔๙ รวม ๑๗ วัน เสียค่าใช้จ่ายเป็นเงินจำนวน ๒๐,๕๔๗ บาท นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดียังเสียค่ารักษาพยาบาลที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ตามใบเสร็จรับเงินรวมเป็นเงินจำนวน ๑๘,๕๕๑ บาท คิดเป็นจำนวนเงินที่ผู้ฟ้องคดีเสียค่ารักษาพยาบาลให้แก่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ รวมทั้งสิ้นจำนวน ๑๖๕,๐๕๒ บาท ซึ่งจากเหตุละเมิดดังกล่าวทำให้บริเวณใบหน้าของผู้ฟ้องคดีกระแทก พื้นถนนและฝาท่อระบายน้ำ เป็นเหตุให้กระดูกบริเวณใบหน้าที่มีกระดูกขากรรไกรบนแตก ฟันหักหลายซี่ ผู้ฟ้องคดีจึงต้องไปทำการรักษาเหงือกและฟันที่โรงพยาบาลธนบุรี ๒ โดยมีได้พักรักษาตัวอยู่ในโรงพยาบาล ในระหว่างวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๐ ซึ่งนายวันชัย ผดุนทรารักษ์ ทนายความผู้ทำการรักษาฟันของผู้ฟ้องคดีได้ให้ความเห็นตามหนังสือโรงพยาบาลธนบุรี ๒ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ ว่า จากการตรวจ

/และอีกชเรย์...

และเอ็กซ์เรย์ พบว่าพื้นที่ได้รับการอุดฟันจากอุบัติเหตุ คือ ฟันกรามล่างด้านขวา เกิดการแตกของฟันบางส่วนเป็นผลกระทบบจากอุบัติเหตุ จึงมีความจำเป็นต้องบูรณะฟันให้กลับมาใช้งานได้ตามปกติโดยการอุดฟัน การที่ผู้ฟ้องคดีเสียค่าใช้จ่ายตามหลักฐานใบเสร็จรับเงินของโรงพยาบาลธนบุรี ๒ ทั้งสิ้นจำนวน ๙๐,๓๓๒ บาท รวมเป็นเงินจำนวน ๒๖๐,๓๖๖ บาท จึงเป็นค่าใช้จ่ายที่ผู้ฟ้องคดีต้องเสียไปเพื่อรักษาอาการบาดเจ็บและฟันพุชอมแซมอวัยวะที่ได้รับการกระทบกระเทือนจากอุบัติเหตุ อันเป็นผลโดยตรงจากการกระทำละเมิดของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจริง และผู้ฟ้องคดีได้แสดงเอกสารหลักฐานใบรักษาพยาบาลและใบเสร็จรับเงิน ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลที่เสียหายตามความเป็นจริง ผู้ฟ้องคดีจึงย่อมมีสิทธิที่จะได้ชดใช้ค่าใช้จ่ายดังกล่าวที่ตนต้องเสียไป ประกอบกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้แสดงพยานหลักฐานต่อศาลให้เห็นได้ว่า ค่าเสียหายที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อ้างว่าสูงเกินความจริง นั้น ได้แก่ค่าเสียหายรายการใดบ้าง และค่าเสียหายที่แท้จริงควรเป็นจำนวนเท่าใด เพราะเหตุใด การที่ศาลปกครองชั้นต้นกำหนดความเสียหายตามเอกสารหลักฐานที่ผู้ฟ้องคดีแสดงต่อศาล รวมเป็นเงินจำนวน ๒๖๐,๓๖๖ บาท จึงเหมาะสมแล้ว อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ฟังไม่ขึ้น

สำหรับค่าจ้างพยาบาลพิเศษเผ่าไข้เป็นเงินวันละ ๑,๕๐๐ บาท นั้น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ตามแบบสรุปผลการตรวจของนายแพทย์โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ฉบับที่ ๑ ระบุว่า เมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๙ ผู้ฟ้องคดีได้เข้ารับการผ่าตัดเปิดกะโหลกเพื่อเอาก้อนเลือดออก และเมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๙ ผู้ฟ้องคดีได้ผ่าตัดเพื่อรักษากระดูกโหนกแก้มที่หักทั้งสองข้างที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ โดยมีระยะเวลารักษาดำรงตั้งแต่วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๙ รวมเวลารักษาพยาบาลจำนวน ๑๗ วัน ฉบับที่ ๒ ระบุว่า ผู้ฟ้องคดีมีน้ำสมองรั่ว เมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ ผู้ฟ้องคดีจึงเข้ารับการผ่าตัดซ่อมรอยรั่วดังกล่าว โดยมีระยะเวลารักษาตัวตั้งแต่วันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ รวมเวลารักษาพยาบาลจำนวน ๑๐ วัน และฉบับที่ ๓ ระบุว่า ผู้ฟ้องคดีมีอาการน้ำเลี้ยงสมองรั่ว แต่ให้อนพักก่อนออกจากโรงพยาบาล ได้ตรวจด้วยอุปกรณ์ทางการแพทย์แล้ว ไม่พบว่ามีน้ำเลี้ยงสมองรั่ว โดยมีระยะเวลารักษาตัวตั้งแต่วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๔๙ รวมเวลารักษาพยาบาลจำนวน ๑๗ วัน นั้น เห็นว่า การที่ผู้ฟ้องคดีต้องเข้ารับการผ่าตัดเปิดกะโหลกและกระดูกโหนกแก้มที่หักทั้งสองข้าง การเข้ารับการรักษายาบาลดังกล่าว มีความร้ายแรงที่อาจทำให้ผู้ฟ้องคดีถึงแก่ชีวิตได้

/การจ้าง...

การจ้างพยาบาลพิเศษเพื่อเฝ้าไข้ผู้ฟ้องคดีจึงมีความจำเป็น และเป็นค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการรักษาพยาบาล อีกทั้งผู้ฟ้องคดีได้แสดงเอกสารหลักฐานตามใบรักษาพยาบาล และใบเสร็จรับเงิน ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลที่เสียหายตามความเป็นจริง เมื่อผู้ฟ้องคดีเข้ารับรักษาพยาบาลที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ครั้งที่ ๑ จำนวน ๑๗ วัน ครั้งที่ ๒ จำนวน ๑๐ วัน และครั้งที่ ๓ จำนวน ๑๗ วัน รวม ๔๔ วัน การที่ศาลปกครองชั้นต้น กำหนดความเสียหายวันละ ๑,๕๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๖๖,๐๐๐ บาท จึงเหมาะสมแล้ว ศาลไม่จำเป็นต้องได้สวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวอีก อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

สำหรับกรณีค่าใช้จ่ายของญาติที่มาดูแลระหว่างที่ผู้ฟ้องคดีเข้ารับการรักษาตัวที่โรงพยาบาลจำนวน ๓ ครั้ง เป็นระยะเวลาประมาณ ๓ เดือน นั้น เห็นว่า การที่ผู้ฟ้องคดี ประสบอุบัติเหตุจากการกระทำละเมิดของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจนได้รับบาดเจ็บสาหัส ต้องเข้ารับการรักษาผ่าตัดเปิดกะโหลกศีรษะและรักษากระดูกโขนกแตก และนายแพทย์แมน อิงคตานุวัฒน์ แพทย์ผู้ตรวจรักษาของโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ระบุว่า ผู้ฟ้องคดีต้องเข้ารับ การผ่าตัดเปิดกะโหลกศีรษะเพื่อเอาก้อนเลือดออกเมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๙ และต้องเข้า รับการรักษาพยาบาลที่โรงพยาบาลอย่างต่อเนื่องจนกระทั่งถึงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๔๙ เป็นระยะเวลาประมาณ ๓ เดือน นั้น ถือเป็นอันตรายสาหัสที่ผู้ฟ้องคดีมีความจำเป็นในการ ที่จะต้องมีญาติมาดูแลอย่างใกล้ชิด การที่ญาติของผู้ฟ้องคดีต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเดินทาง มาดูแลผู้ฟ้องคดี จึงเป็นค่าใช้จ่ายที่ผู้ฟ้องคดีต้องเสียไปเนื่องจากการกระทำละเมิดของ ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองตามนัยมาตรา ๔๔๔ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ค่าใช้จ่ายดังกล่าวหาใช่ค่าใช้จ่ายของบุคคลอื่นไม่ ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิเรียกร้องค่าเสียหาย ดังกล่าว การที่ศาลปกครองชั้นต้นกำหนดค่าใช้จ่ายในการเดินทางทั้งไปและกลับให้แก่ ผู้ฟ้องคดี เดือนละ ๖,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงินจำนวน ๑๘,๐๐๐ บาท จึงเหมาะสมแล้ว อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ว่า ค่าใช้จ่ายที่ญาติของผู้ฟ้องคดีต้องเสียไปในการมาดูแล ผู้ฟ้องคดีขณะรักษาพยาบาล และค่าใช้จ่ายของญาติดังกล่าวเป็นค่าใช้จ่ายของบุคคลอื่น มิใช่ของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธินำความเสียหายของผู้อื่นมาเรียกร้องเป็นของตนเองได้ จึงฟังไม่ขึ้น

สำหรับกรณีค่าขาดประโยชน์ทำมาหาได้ระหว่างเจ็บป่วย นั้น ตามคำรับรอง ของสำนักงานประกันสังคมจังหวัดสมุทรปราการตามหนังสือสำนักงานประกันสังคม

/จังหวัด...

จังหวัดสมุทรปราการ ที่ สป ๐๐๒๕/ป๑/๐๐๐๑ ลงวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๕๑ นั้น เป็นเพียงค่าจ้างที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบของผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งกำหนดให้มีจำนวนไม่ต่ำกว่าเดือนละหนึ่งพันหกร้อยห้าสิบบาท และไม่เกินเดือนละหนึ่งหมื่นห้าพันบาท ตามความในข้อ ๑ ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๓๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ เท่านั้น หาได้หมายความว่า ขณะเกิดเหตุละเมิด ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีรายได้เดือนละ ๑๕,๐๐๐ บาท ไม่ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏตามหลักฐานหนังสือรับรองรายได้ของบริษัท เกรียงไกรสตีลเซ็นเตอร์ จำกัด ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นนายจ้างของผู้ฟ้องคดีว่า ขณะเกิดเหตุละเมิดดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีเป็นพนักงานประจำของบริษัท เกรียงไกรสตีลเซ็นเตอร์ จำกัด ตำแหน่งผู้จัดการส่วนโรงงาน ผู้ฟ้องคดีได้รับค่าจ้างเดือนละ ๓๐,๐๐๐ บาท ภายหลังจากผู้ฟ้องคดีประสบอุบัติเหตุ ผู้ฟ้องคดีต้องพ้นจากสภาพการเป็นพนักงานของบริษัทเมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๙ โดยบริษัท เกรียงไกรสตีลเซ็นเตอร์ จำกัด รับรองว่า ผู้ฟ้องคดีมีเงินได้เดือนละ ๓๐,๐๐๐ บาท และในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ บริษัท เกรียงไกรสตีลเซ็นเตอร์ จำกัด ได้รับผู้ฟ้องคดีกลับเข้าทำงานอีกครั้งในตำแหน่งผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายผลิตโดยได้รับค่าจ้างเดือนละ ๑๕,๐๐๐ บาท จนถึงปัจจุบัน โดยระยะเวลาตั้งแต่วันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ เป็นระยะเวลาประมาณ ๑๑ เดือน เป็นระยะเวลาที่ผู้ฟ้องคดียังคงเจ็บป่วยและรักษาอาการบาดเจ็บจากการกระทำละเมิดของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง และจากเหตุละเมิดดังกล่าวทำให้ผู้ฟ้องคดีต้องออกจากงานเนื่องจากผู้ฟ้องคดีไม่สามารถทำงานให้แก่บริษัทนายจ้างได้ ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงควรได้รับค่าขาดประโยชน์ทำมาหาได้เป็นระยะเวลา ๑๑ เดือน ในอัตราตามจำนวนค่าจ้างที่ผู้ฟ้องคดีได้รับเดือนละ ๓๐,๐๐๐ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๓๓๐,๐๐๐ บาท ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจึงต้องร่วมกันชดเชยค่าสินไหมทดแทนในส่วนนี้ให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงินตามจำนวนดังกล่าวสำหรับกรณีค่าเสียหายเพื่อการที่ผู้ฟ้องคดีเสียความสามารถในการประกอบกิจการสิ้นเชิงหรือแต่บางส่วน ทั้งในเวลาปัจจุบันและในเวลาอนาคต นั้น เห็นว่า เนื่องจากการรักษาพยาบาลของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีต้องเข้ารับการผ่าตัดสมองจำนวนสองครั้ง มีการผ่าตัดกระดูกโหลนแก้วทั้งสองข้าง มีน้ำเลี้ยงสมองออกจากจอตา ทำให้ระบบประสาทของผู้ฟ้องคดีได้รับการกระทบกระเทือน ซึ่งเมื่อพิจารณาจากแบบสรุปผลการตรวจและรักษา โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ที่ น.๖๒๒๔๔/๔๙ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๙ แพทย์ผู้ตรวจได้ระบุอาการ

/ขาดเจ็บ...

สำหรับกรณีคำทบทวนทุกขัทรมาจากอาการบาดเจ็บและการรักษาพยาบาล นั้นเมื่อข้อเท็จจริงปรากฏตามผลการวินิจฉัยอาการบาดเจ็บของผู้ฟ้องคดีโดยแพทย์ของโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ พบว่า ในการรักษาพยาบาลผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีมีก้อนเลือดอยู่ระหว่างใต้กะโหลกกับเยื่อหุ้มสมอง ต้องเข้ารับการผ่าตัดเปิดกะโหลกศีรษะบริเวณขมับเพื่อเอาก้อนเลือดออกเมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๙ กระดูกระหว่างเบ้าตากับหูแตก และกระดูกบริเวณจมูกกับฐานสมองแตก ต้องเข้ารับการผ่าตัดเพื่อเอา Plate ซึ่งเป็นวัสดุที่คล้ายกะโหลกเข้าไปรองที่ฐานสมอง แล้วยึดไว้ด้วยสกรูเพื่อยึดกระดูกที่หักให้อยู่กับที่เพื่อรอให้กระดูกประสานกัน กระดูกบริเวณใบหน้าที่มีกระดูกขากรรไกรบนแตก ต้องเอาลวดหรือยางไปยึดฟันบนและล่างให้อยู่หนึ่งกับที่ น้ำไขสันหลังรั่วออกจากสมองมาทางจมูก ต้องผ่าตัดเปิดกะโหลกบริเวณหน้าผากเพื่อเอาเครื่องมือไปซ่อมสมองขึ้นมาจากฐานสมอง แล้วสอดเครื่องมือเอาแผ่นวัสดุที่คล้ายกับเยื่อหุ้มสมองไปปะเยื่อหุ้มสมองที่ฐานสมองที่เกิดการฉีกขาด โดยต้องทำความสะอาดเอาเศษกระดูกที่แตกออกเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อยออกให้หมดก่อน ซึ่งทำให้ผู้ฟ้องคดีมีความพิการหลงเหลืออยู่ โดยจมูกของผู้ฟ้องคดีไม่ได้กลืน ลิ้นไม่สามารถรับรู้รส แขนทั้งสองข้างอ่อนแรง มือทั้งสองข้างกำได้ไม่แน่น ทำให้หยิบจับของเล็กๆ ไม่ได้ ขาทั้งสองข้างไม่ค่อยมีแรง อวัยวะเพศแข็งตัวไม่ได้เต็มที่ ทำให้มีผลต่อการหลั่ง รู้สึกชาและเสียวตามแขน โดยเฉพาะเมื่อโดนอากาศเย็น ความคิดช้า พูดจาติดอ่าง ใบหน้าเสียโฉม โดยรูปหน้าเปลี่ยนไป พันหักหลายซี่ จนต้องใส่ฟันปลอม

/ทำให้...

ทำให้ร่างกายและจิตใจทรุดโทรม นั้น จึงเห็นได้ว่า การเข้ารับการรักษายาบาลของผู้ฟ้องคดีดังกล่าว ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความทุกข์ทรมานจากอาการบาดเจ็บและมีร่างกายที่ผิดปกติติดตัวไปตลอดชีวิต โดยสภาพร่างกายและอวัยวะของผู้ฟ้องคดีไม่อาจแก้ไขให้กลับเป็นปกติได้ จึงเห็นควรกำหนดค่าเสียหายในส่วนนี้ให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงินจำนวน ๓๐๐,๐๐๐ บาท อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ว่า ค่าทอนทุกข์ทรมานจากอาการบาดเจ็บ เป็นเพียงการอนุมานของศาลปกครองชั้นต้น โดยมีได้พิจารณาจากพยานหลักฐานว่า มีความเสียหายจริงหรือไม่ จึงฟังไม่ขึ้น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า บริเวณที่เกิดเหตุเป็นทางโค้ง และตามหลักฐานแบบสรุปผลการตรวจและรักษาผู้ป่วยโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ระบุว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับบาดเจ็บสาหัสโดยกะโหลกศีรษะแตก มีเลือดอยู่ใต้กะโหลกกับเยื่อหุ้มสมอง กระดูกโหนกแก้มหักทั้งสองข้าง กระดูกขากรรไกรบนหัก ย่อมแสดงให้เห็นได้ว่าเกิดขึ้นจากการที่ศีรษะของผู้ฟ้องคดีกระแทกกับพื้นอย่างแรง ประกอบกับจุดที่ผู้ฟ้องคดีกระเด็นไปจนใบหน้าฟาดกับพื้นถนนมีระยะพอสมควร กรณีจึงฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีขับขีรถจักรยานยนต์มาด้วยความเร็วสูงพอสมควร ซึ่งหากผู้ฟ้องคดีได้ชะลอรถจักรยานยนต์และขับช้าด้วยความเร็วไม่สูง ก็ไม่น่าจะเกิดเหตุร้ายแรงถึงขนาดดังกล่าว การที่ผู้ฟ้องคดีบาดเจ็บสาหัสจึงเป็นผลมาจากความผิดของผู้ฟ้องคดีรวมอยู่ด้วย ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองไม่ควรต้องรับผิดชอบในความเสียหายเต็มจำนวน แต่ข้อกล่าวอ้างตามอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ว่า ผู้ฟ้องคดีไม่สวมหมวกนิรภัย นั้น เป็นข้อเท็จจริงที่มีได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วโดยชอบในศาลปกครองชั้นต้น และมีปัญหาอันเกี่ยวด้วยความสงบเรียบร้อยของประชาชนหรือปัญหาเกี่ยวกับประโยชน์สาธารณะ ศาลปกครองสูงสุดจึงไม่รับวินิจฉัยตามข้อ ๑๐๑ วรรคสอง แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ เมื่อความเสียหายที่เกิดขึ้นมีผลมาจากการละเลยต่อหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง มากกว่าความประมาทเลินเล่อของผู้ฟ้องคดี การที่ศาลปกครองชั้นต้นหักส่วนแห่งความประมาทของผู้ฟ้องคดีออกร้อยละ ๑๐ จากจำนวนค่าสินไหมทดแทนที่กำหนดให้รวมเป็นเงิน ๑,๓๗๔,๓๖๖ บาท คงเหลือค่าสินไหมทดแทนที่ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับเป็นเงินจำนวน ๑,๒๓๖,๙๒๙.๔๐ บาท พร้อมด้วยดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปีนับแต่วันทำละเมิด นั้น เหมาะสมแล้ว

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองร่วมกันชดเชยค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงินจำนวน ๑,๒๓๖,๙๒๙.๔๐ บาท พร้อมดอกเบี้ย

/ในอัตรา...

ในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๔๙ เป็นต้นไป จนกว่าผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจะชำระเงินให้แก่ผู้ฟ้องคดีเสร็จสิ้น ทั้งนี้ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง ชำระเงินและดอกเบี้ยดังกล่าวให้เสร็จสิ้นภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด กับให้คืนเงิน ค่าธรรมเนียมศาลบางส่วนตามส่วนของการชนะคดีแก่ผู้ฟ้องคดี ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยก นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย

พิพากษายืน

นายสมชัย วัฒนการุณ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

Som Thanakarn

ตุลาการเจ้าของสำนวน

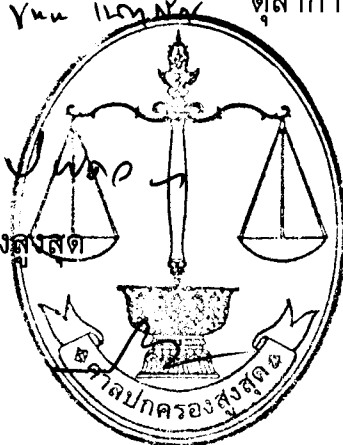
นายชาญชัย แสวงศักดิ์
รองประธานศาลปกครองสูงสุด

Chan Chai

ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายพนดล เสงเจริญ

ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการองค์คณะ

นายสมรรถชัย วิศาลาภรณ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายประวิตร บุญเทียม
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

Pravit

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายวิบูลย์ กัมมาระบุตร

